71STE JAARGANG No. 9210

DINSDAG 28 DECEMBER 1954

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus-drukkerij, Willemstad, Curaçao

Hoofdredacteur: A. G. Jansen · Kantoor: Conscientiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 3858. Administratie 3550. Abonnementsprijs Curaçao, Bonaire, Aruba, Suriname, Bovenwinden f 2.50, buitenland f 3.— per maand bij vooruitbetaling

Gewijzigde situatie in olie-industrie geen reden tot ongerustheid, zegt H.B.U.

Aantal werknemers bij C.P.I.M. in 1953 ongeveer gelijk aan dat in 1950

In de tweede helft van 1953 en de eerste helft van 1954 stond de olie-industrie op de Nederlandse Antillen in het teken van rationalisatie en bezuiniging. De steeds scherper wordende wereldconcurrentie en de dalende prijzen voor stookolie — factoren die zich ook in het laatst van 1952 en het begin van 1953 reeds lieten gevoelen — drukten hun stempel op het beleid der oliemaatschappijen, aldus de Hollandsche Bank-Unie N.V. in haar dezer dagen uitgekomen jaarverslag over het boekjaar 1953-1954.

Het streven naar rationalisatie en het gereedkomen van diverse na de oorlog ondernomen uitbreidingsprojecten, waarvoor destijds extra personeel moest worden aangenomen, leidde tot een afvloeiing van personeel bij de C.P.I.M. Ook de vervanging van diverse kleinere tankschepen door tankers van groter tonnage in het kader van de vorige jaar reeds begonnen reorganisatie van de C.S.M.-tankervloot had een verminderde personeelsbezetting tot gevolg.

Dat de gewijzigde situatie echter nog geen reden tot ongerustheid behoefde te betekenen, bleek — zo stelt het verslag van de HBU vast — uit het feit, dat het aantal werknemers in dienst van de C.P.I.M. en de C.S.M. per 31 December 1953 vrijwel overeenkwam met dat per 31 December 1950.

Ter behuizing van het personeel van de C.P.I.M. en C.S.M. werden gedurende 1953 100 nieuwe woningen en bungalows bijgebouwd, terwijl een aanvang werd gemaakt met de bouw van een nieuwe bedrijfsschool voor de opleiding van jeugdige werkkrachten, die inmiddels in gebruik werd genomen.

Teneinde de toepassingsmogelijkheden voor olie-producten ten volle te benutten, werden diverse nieuwe installaties door de C.P.I.M. in gebruik genomen, waaronder een fabriek voor het produceren van hoogwaardige smeeroliën en een zoutzuurfabriek. De uitbreiding van het hoofdkantoor, waarmee in 1953 werd begonnen, kwam in 1954 gereed.

Werknemers en loontotalen

Een interessante kijk op de omvang van het oliebedrijf op Curaçao geven de verschillende in het verslag van de HBU gepubliceerde cijfers. Het aantal arbeidskrachten bij de C.P.I.M. en de C.S.M. bedroeg in 1949 11.316, steeg daarop jaarlijks, tot in 1952 een top werd bereikt met 12.681, en daalde daarop weer tot 11.923 in 1952. Aan lonen en salarissen betaalden C.P.I.M. en C.S.M. in 1953 in totaal f. 59.212.000,— (dit en alle andere bedragen in Curaçaose guldens — Red.) uit tegen f. 57.904.000,— in 1952. In 1949 was de post salarissen nog aanzienlijk lager, namelijk „slechts" f. 47.125.000,—.

Ook bij de aanvoer van ruwe olie en de uitvoer van olieproducten zien wij een piek in het jaar 1952. In dat jaar werd 39,9 millioen ton ruwe olie op Curaçao aangevoerd tegen 21,6 millioen ton in 1953. Het cijfer van 1953 ligt echter nog aanzienlijk boven dat van 1949, toen de aanvoer van ruwe olie 17,7 millioen ton bedroeg. Ten aanzien van de uitvoer van olie-producten bedroegen de cijfers: 16 millioen ton in 1949, vervolgens een regelmatige stijging tot 21,9 millioen tot in 1952, waarna 1953 weer een daling tot 19,7 millioen ton te zien geeft.

Het totaal-bedrag aan uitbetalingen, dat de olie-industrie op Curaçao deed uit hoofde van contractwerken, locale aankopen, belastingen enz., met inbegrip van de reeds genoemde post lonen en salarissen, bedroeg in 1953 overigens niet minder dan f. 70.590.000,—!

De Lago

De raffinaderij-installaties van de Lago op Aruba werden verder verbeterd en waar nodig vernieuwd, terwijl aan de bestaande installaties eveneens nieuwe werden toegevoegd, hoofdzakelijk voor de vervaardiging van hoogwaardige producten. Voorts werd een aanvang gemaakt met de uitbreiding van de tank-opslagruimte voor stookolie, terwijl ook begonnen werd met het aanbrengen van installaties, die de voor het bedrijf nodige zwavel aan afvalstoffen onttrekken. Gebrek aan kantoorruimte maakte een verdere uitbouw van het hoofdkantoor noodzakelijk.

De personeelssterkte bij de Lago in de loop der laatste jaren vertoont een iets ander beeld dan bij de C.P.I.M. en C.S.M. Terwijl in 1949 7817 man in dienst van de Lago waren, daalde dit aantal in 1950 scherp tot 7181 man in 1950. In 1952 was het aantal werknemers weer gestegen tot 7344, terwijl het in 1953 iets minder, namelijk 7222, bedroeg. Aan lonen en salarissen betaalde de Lago in 1953 52,3 millioen gulden uit tegen 52 millioen gulden in 1952.

Het daggemiddelde der door de Lago verscheepte producten in barrels lag in 1953 met 403.900 barrels iets beneden dat van 1950 (405.911 barrels). In 1951 bedroeg het 431.174 barrels en in 1952 420.244 barrels. Het aantal geloste en/of geladen schepen bedroeg in 1953 4640 tegen 5338 in 1952.

Veranderingen bij de tankvaart.

De vervanging, zowel door de olie-industrie op Curaçao als door de Lago, van de tot nu toe voor de aanvoer van ruwe olie gebruikte kleine tankers door grotere komt duidelijk tot uiting in de cijfers omtrent het aantal op Curaçao en Aruba ingeklaarde tankschepen. Terwijl in 1952 op Curaçao nog 6271 tankers binnenkwamen en op Aruba 5914, daalden deze aantallen, die in voorgaande jaren slechts kleinere wijzigingen hadden ondergaan, in 1953 scherp tot 4817 en 4521. Zoals men weet houdt de vervanging van de kleine tankers voor de olie-aanvoer door grotere verband met het gereedkomen van de pijpleiding van het Meer van Maracaibo naar de Venezolaanse diepzeehaven Punta Cardón, waardoor de tankers met geringe diepgang, die geschikt waren het Meer van Maracaibo te bevaren, grotendeels overbodig zijn geworden.

Dat de vermindering van het aantal inklaringen van tankers mede veroorzaakt wordt door de overgang op een grotere scheepstype blijkt daaruit, dat de daling van de totale bruto-inhoud der ingeklaarde tankers minder scherp is dan die van de aantallen ingeklaarde schepen. Zo werd op Curaçao in 1953 81,1 millioen kub. meter bruto-scheepsinhoud ingeklaard tegen 91,7 millioen kub. meter in 1952 en op Aruba 79,5 millioen kub. meter in 1953 tegen 93,6 millioen kub meter in 1952.

Door de reorganisatie liep de vloot van de C.S.M. terug van 35 schepen met een totaal laadvermogen van 170.000 ton op 31 December 1952 tot 25 schepen met een laadvermogen van 162.000 ton aan het eind van het jaar 1953.

Chileense socialisten weigeren opname in regering

Santiago. — Officieus is door Reuter vernomen dat na een lange bijeenkomst van het centrale comité van de socialistische volkspartij, deze partij besloten heeft te weigeren in te gaan op het aanbod van president Ibanez om weer in de regering opgenomen te worden.

De president had dit aangeboden met het oog op de moeilijke toestand die is ontstaan door het conflict tussen regering en parlement over de staat van beleg in Chili.

„Buenos Aires" heeft moeilijkheden met machines

Gibraltar. — Gistermiddag werden te Gibraltar plotseling noodsignalen opgevangen van een Argentijns passagiersschip. De Zweedse sleepboot „Herakles" voer uit en slaagde er in het in nood verkerende vaartuig, dat de „Buenos Aires" bleek te zijn, te vinden en Gibraltar binnen te brengen. Het bleek, dat het schip, met 800 passagiers aan boord, ernstige moeilijkheden met de machines had. De noodzakelijke reparaties zullen te Gibraltar worden verricht.

Franco heeft ontmoeting met troonpretendent Don Juan

Madrid. — Uit monarchistische bron is vernomen, dat generaal Franco morgen nabij de Portugese grens een ontmoeting zal hebben met de Spaanse troonpretendent Don Juan. Don Juan en Franco hebben elkaar het laatst in 1948 ontmoet. Het gesprek zou gaan over de opvoeding van de 16-jarige zoon van de troonpretendent Juan Carlos, waarvan bekend is dat Franco hem gaarne zou zien als opvolger en staatshoofd.

Aangenomen wordt dat over de kwestie van het herstel van de monarchie niet zal worden gesproken.

Het schijnt de bedoeling van generaal Franco te zijn de jonge prins eerst gedurende twee jaren een militaire opleiding te laten volgen; daarna gedurende twee jaren een universitaire en vervolgens gedurende twee jaren een technische. De besprekingen over de opvoeding van Don Juan Carlos duren al geruime tijd. Het schijnt dat Don Juan in principe de voorstellen van Franco heeft aanvaard. Vermoedelijk zal prins Juan Carlos in Januari in Madrid aankomen om aan zijn studies te beginnen.

Paus maakt het veel beter

Vaticaanstad. — De persdienst van het Vaticaan heeft bekend gemaakt, dat er een „opmerkelijke en opvallende verbetering" in de toestand van de Paus is waargenomen. Sinds Donderdag was hij niet meer geplaagd door hikaanvallen en had hij een betere rust genoten. Het was gebleken, dat de uitstapjes in de tuinen van het Vaticaan hem in toenemende mate goed deden. De duur der uitstapjes zou verlengd worden.

New York. — De bekende verzamelaar van kunstwerken Richard Goetz is in zijn woning te New York op 80 jarige leeftijd overleden.

Tweede Kamer in brand

's Gravenhage. — Een korte doch gevaarlijke brand in de vergaderzaal van de Tweede Kamer heeft in de late middag van heden opschudding veroorzaakt in Den Haag. Om kwart over vijf Ned. tijd ontdekte de concierge, door rook gealarmeerd, dat er vlammen uitsloegen langs de zoldering van de vergaderzaal. De brand was veroorzaakt door kortsluiting. Het blussen met eigen brandblusmiddelen mislukte. De inmiddels gewaarschuwde brandweer bedwong het brandje binnen een half uur. De brand had voor het historische gebouw groot gevaar kunnen opleveren, indien het 's nachts was gebeurd. Thans beperkte de schade zich tot waterschade.

Origineel geschenk voor „Karel Doorman"

Rotterdam. — Op Hr Ms ‚Karel Doorman", welke in de haven van Rotterdam ligt, is op Kerstmis een helicopter geland. Het was een particuliere machine, die een Kerstpakket kwam afleveren. Het was namelijk een geschenk van een Nederlandse onderneming, die hiermede symbolisch de leden van de Nederlandse krijgsmacht wilde bedenken, die gedurende de Kerstdagen wegens de dienst niet naar huis hadden kunnen gaan. De Koninklijke Marine en in het bijzonder de Karel Doorman waren in het bijzonder uitgekozen, omdat de marinemannen van alle militairen degenen zijn die vanwege de dienst het meest van huis moeten zijn.

Communistisch China laat Mgr. Martina vrij

Hong Kong. — Communistisch China heeft de 68-jarige Italiaanse mgr. Tarcisio Martina, die in 1951 tot levenslange gevangenisstraf werd veroordeeld wegens deelneming aan een samenzwering om de Chinese leider Mao Tse Toeng te vermoorden, vrijgelaten. Volgens katholieke functionarissen te Hong Kong is hij gisteren in deze Britse kolonie aangekomen. Hij zag er bleek, doch overigens tamelijk goed uit. Mgr. Martina was ten tijde van zijn arrestatie in Mei 1951 bisschop van Yihsien in de provincie Hopei.

Gezinstoelagen in Frankrijk verhoogd

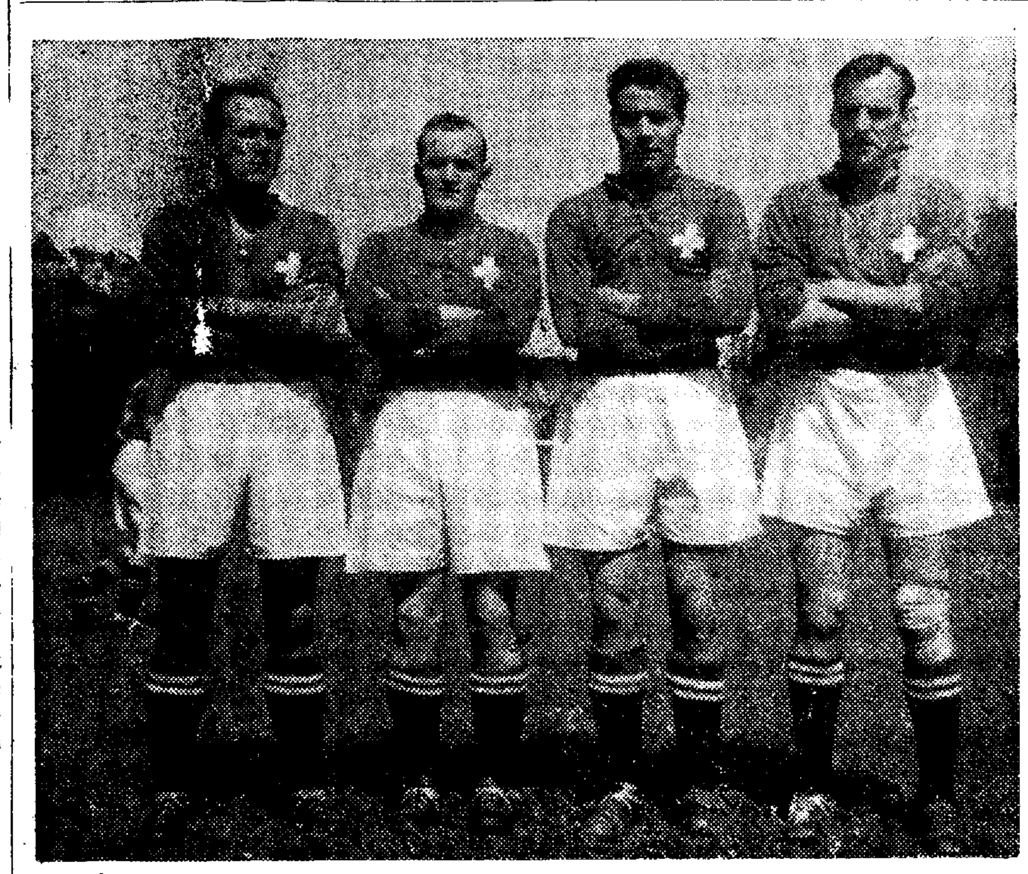
Parijs. — De gezinstoelagen in Frankrijk worden per 1 Januari verhoogd — zo is door het Franse kabinet besloten. De verhoging zal ongeveer even groot zijn als het vorige jaar, namelijk 10%.

De grootte van de gezinstoelage hangt af van de grootte van het gezin, de landstreek en het aantal kostwinners.

Berlijn. — Het aantal echtscheidingen in West-Duitsland is van 50.000 in 1952 tot 47.400 in 1953 verminderd.

Amigoe film

Vier prima spelers van de Grasshoppers; v.l.n.r. Robert Ballaman, Hans Hagen, Roger Vonlanthen, en Ivo Frosio. De natuurlijke omgeving van hun voetbalveld dient op deze foto als decor voor het stoere voetbal. Ballaman is 28 jaar oud, landeigenaar en een goed voorhoede-speler. Reeds 20 maal speelde Robert in interlandwedstrijden.
Hans Hagen is 27 jaar oud en een van de best samenspelende voetballers van Grasshoppers. Ook Hagen speelde vele malen in buitenlandse wedstrijden.
Roger Vonlanthen is 24 jaar en student in de economie. Hij wordt beschouwd als de beste voetballer van Zwitserland. Ook Roger speelde vele malen in interlandwedstrijden en maakte een zeer goede indruk tijdens de World Cup Competition, hij speelt knap en elegant voetbal, zo luidden in het verleden de critieken.
De vierde man op de foto, Ivo Frosio is eveneens 24 jaar en heeft op deze jonge leeftijd reeds zes internationale bekers gewonnen. Men beschouwt hem als de standard center-half van het nationale elftal.

Heildronk op Statuut

Willemstad. — De Gouverneur zal morgen 10.00 uur in een plechtige openbare bijeenkomst van de Staten der Nederlandse Antillen de nieuwe rechtsorde als Hoofd der Landsregering afkondigen. Na de vergadering en volksvertegenwoordiging zullen de Landsministers, leden van de volksvertegenwoordiging, genodigden enz. een heildronk uitbrengen ten gouvernementspaleize.

Verkoop klapchi vervroegd

Willemstad. — In verband met de plechtige afkondiging van het Statuut is de verkoop van vuurwerk reeds heden begonnen.

Morgenavond taptoe

Willemstad. — Ter gelegenheid van de plechtige afkondiging van het Statuut zal de Marine morgenavond te 9 uur op de trappen van het Postkantoor aan de Gezaghebber van Curaçao een taptoe aanbieden.

Statuutzegels aangekomen

Willemstad. — Wij vernemen van de post administratie dat er weer een grote hoeveelheid Statuutzegels zijn gearriveerd. Een ieder krijgt volop de gelegenheid deze fraaie bijzondere zegels te kopen. Zoals bekend was de eerste zending in een zeer korte spanne tijds uitverkocht, doch de voorraad is — en nu onherroepelijk voor het laatst aangevuld. Ook Surinaamse statuutzegels zijn hier aan de loketten (voor philatelisten) verkrijgbaar.

In verband met de Plechtige Afkondiging van het Statuut zal de „Amigoe di Curaçao" morgen niet verschijnen.

Een van de meest bekende en beroemde voetballers van Grasshoppers Club, Zurich is Alfred Bickel. Deze 36-jarige sportsman heeft reeds 72 interlandwedstrijden gespeeld. In 1953 werd Bickel gekozen tot de beste „sportsman" van Zwitserland. Alfred Bickel heeft meegedaan aan de World Cups competition in Brazilië en Parijs, dit jaar. Op bovenstaande foto zien wij hem in actie.

Grasshoppers zware tegenstander voor Curacaos elftal

Zwitsers versloegen reeds Wacker en Engelse league-club Arsenal

(van onze sportverslaggever)

Willemstad. — A.s. Donderdag 30 December zal in het Rifstadion, de veelbesproken wedstrijd plaats vinden tussen de Zwitserse kampioensclub "Grasshoppers" en het Curaçaose elftal. De Zwitsers hebben in het verleden enige prachtige resultaten behaald. Zij bevochten namelijk overwinningen op Wacker en op de Engelse club Arsenal. Deze wedstrijd zal voor de Curaçaoenaars als het ware een vuurproef zijn daar zij door een overwinning op de sterke Zwitsers het bewijs zullen leveren dat zij werkelijk nog steeds opgewassen zijn tegen sterke buitenlandse clubs en zich op internationaal niveau met goede resultaten kunnen bewegen.

In de Zwitserse kampioenclub „Grasshoppers" zijn er zeven spelers, die deel uitmaken van het Zwitserse Bondselftal en spelers zijn van internationale bekendheid. Behalve vele sterke clubs heeft Grasshoppers ook het Zwitserse Bondselftal zelf weten te slaan en het zal dus voor onze jongens een harde dobber worden. Doch juist als bij de wedstrijden tegen Wacker en tegen het Nederlandse elftal hebben wij vertrouwen in onze jongens en indien onze voorhoede op 30 December a.s. in vorm is, kunnen wij met een gerust hart naar het Rifstadion gaan. De achterhoede van ons nationale elftal is zeer sterk en hoe zou het ook anders kunnen met spelers als: Hato, de Lannooy, Canword, Matrona, Giribaldi, Adoptie en Vlinder. Voor onze defensie hoeven wij dus niet bevreesd te zijn, doch wel voor onze voorhoede, die de laatste tijd niet erg productief is geweest. Hoe de opstelling van ons nationaal bondselftal er a.s. Donderdag zal uitzien, weten wij niet. Doch wij hebben vertrouwen in trainer Da Cunha, die zeker alles in het werk zal stellen een zo sterk mogelijk elftal in het veld te brengen.

Bij een eventuele overwinning van Curaçao op de sterke „Grasshoppers" zal de goede naam van Curaçao in het buitenland zeker veel in aanzien stijgen, en zal het vertrouwen van de Curaçaose sportliefhebbers in hun vertegenwoordigend elftal groter worden dan ooit te voren.

Morgen officiële feestdag

Willemstad. — Vandaag is een Landsbesluit verschenen dat de dag van morgen, Woensdag 29 December 1954 proclameert tot een bijzondere feestdag, welke gelijkgesteld is met een Zondag in de zin van de Arbeidswet. Dit wil dus zeggen, dat alle bedrijven morgen zullen sluiten.

De Kamer van Koophandel heeft alle bij de Kamer aangesloten zaken medegedeeld, dat zij hun winkels morgen kunnen sluiten.

Hedenmiddag postsluiting

Willemstad. — Naar de heer Breusers, Hoofd van de Posterijen, ons mededeelde, zijn alle mailsluitingen van Woensdag a.s. vervroegd tot hedenmiddag 16.30 uur. Dit in verband met het feit, dat morgen, Woensdag 29 December als een officiële feestdag wordt gesteld, vanwege de plechtige afkondiging van het Statuut. Het Postkantoor is deshalve gesloten! Deze postsluiting geldt ook voor de Bovenwinden. De verkoop van de Statuutzegels is opgeschort tot Donderdagmorgen 8.30 uur.

v.d. Zwan's zorgvolle overtocht

Brandende „Los Angelos" op huizen hoge golven

Curacaose telefoonpalen zwiepen in het Kanaal

Emmastad. — Als de familie J. v.d. Zwan nog eens terugdenkt aan haar verloftijd, dan zullen de verlofdagen 1954 altijd in het geheugen blijven. Een prettig verlof, familieleden en vrienden werden in Nederland in blakende welstand teruggevonden, de beide zoons van de heer v.d. Zwan maken uitstekende studievorderingen en Hans is in Delft een doelpuntrijke polo-aanwinst voor de Delftse Zwemvereniging. En de kleuren-slides, die de heer v.d. Zwan met zulk een artistiek oog en vaardige hand van zijn bezoek aan Europa wist te maken, zijn ook uitstekend. En de reis was ook zeer prettig.........

Captain Johansson: „Narrow escape of my life"

En nu komt het verhaal, dat de familie v.d. Zwan nimmer zal vergeten. De reis terug naar de Caraibische eilanden was een verschrikking. Toen zij zich op 24 November jl. inscheepte aan boord van de bekende Johnson steamer „Los Angeles" hadden vader en moeder v.d. Zwan en nog minder de familie schare die hen uitgeleide deed, nimmer kunnen en durven vermoeden, dat deze reis er een zou worden vol gevaren. Want de „Los Angeles" moest midden in een orkaan — die de kop had opgestoken in het kanaal —, met een fikse brand in ruim 3 naar de Franse haven Brest terugkeren.

Dat het schip de haven heeft weten te bereiken is te danken geweest aan de wel zeer bijzondere gaven van navigatie kunde van kapitein Johansson.

De heer v.d. Zwan kon ons dat gisteren — hij was juist teruggekeerd van zijn verlof — volledig beamen. In zijn stem klonk diepe bewondering door voor kapitein Johansson, die èn passagiers èn schip veilig heeft weten te stellen.

Het mag wel eens gezegd worden, dat kapitein Johansson, aldus de heer v.d. Zwan, prestaties heeft geleverd onder omstandigheden, die voor schip en bemanning niet ongunstiger en gevaarlijker hadden kunnen zijn".

Maar laten wij de heer v.d. Zwan zelf aan het woord.

Het weer was tamelijk ruw, doch normaal. Op Vrijdag 26 November werd het weer — de „Los Angeles" bevond zich toen in het Kanaal, zó onstuimig, dat het beslist geen pretje te noemen was. Zo zaten wij in de salon, rond om ons heen huizenhoge golven, een fantastisch schouwspel voor zover men onder de gegeven omstandigheden oog zou kunnen hebben voor het woeste natuurgeweld. Plotseling schoof mijn vrouw, gezeten in een zware crapeaud, van de ene naar de andere hoek van de salon. Ik trachtte haar te grijpen, doch ik kwam tegen de bridge tafel terecht, die finaal door midden kraakte.

Orkaan

Het was toen duidelijk dat de windkracht toenam, tegen 17.00 in de middag werden de passagiers aangezegd in de hutten te blijven en zich zo veel mogelijk te verschansen.

Hoewel er geen sprake was van een paniekstemming, voelden wij ons toch wel een beetje beangstigd, vooral toen later bleek, dat de windkracht tot orkaansterkte was toegenomen en het schip zich met de kop in de wind draaide om koers te houden.

De „Los Angeles" was een speelbal van de woeste huizenhoge golven. De situatie werd er niet beter op, toen later op de brug geconstateerd werd dat ruim 3 in brand stond. Om uitbreiding van de vuurhaard tegen te gaan moesten de luchtkokers worden afgesloten met zeildoek, want de luchtkokers fungeerden als schoorstenen.

Dat was de gevaarlijk karwei. De hevige storm orkaan had de lading losgeslagen en de telefoonpalen, bestemd voor Curaçao, vlogen over het dek en zwiepten in het Kanaal. Zich op het dek bevinden is tevens een groot risico geraakt te worden door de telefoonpalen en andere vliegende voorwerpen. Vrijwilligers boden zich aan en het was gedurende die werkzaamheden, dat een 17-jarige matroos door zo'n vliegende paal werd geraakt. Zijn schedel werd ernstig geraakt.

Critieke situatie

De situatie was dermate ernstig geworden, dat de gezagvoerder het niet langer verantwoord achtte door te blijven varen. De wind had inmiddels een snelheid van 140-160 km per uur bereikt, de brand woedde nog steeds, en men durfde slechts te hopen dat door het afsluiten van de luchtkokers in ieder geval de brand te smoren en te localiseren, terwijl de losgeslagen deklading en de lading, die bestond uit papierwaren, lucifers en ander brandbaar materiaal bij een eventuele uitbreiding van de vuurhaard zeker een gevaarlijke situatie zouden scheppen. Buitendien had de zwaargewonde matroos dringend medische hulp nodig, zodat het schip de dichtst bijzijnde haven moest bereiken en wel Brest.

Uiteraard is het keren van een schip midden in een woedende en ziedende watermassa en onder orkaanstormen een hachelijke onderneming, een verkeerde manoeuvre, of een noodlottige toevalligheid en het schip zou met man en muis kunnen vergaan. De situatie was dan ook wel zeer critiek.

Het draaien duurde 12 minuten, de gezagvoerder echter wist het schip met deskundige vakmanschap te draaien. Met de wind in de achterboeg, de huizenhoge golven idem van achteren legde het schip 22 mijl per uur af en snelde de 200 mijl in ruim 7 uren af, zodat het schip tegen 4 uur in de ochtend de haven van Brest binnenliep.

In Brest was de hulpverlening niet zo als het gewenst is, aldus lazen wij in de franse dagbladen, die de vinger op de wondeplek legden en constateerden, dat het schip van des ochtends 4 uur tot des avonds tegen 6 uur zonder dat er naar werd omgekeken in de haven lag te smeulen. Want de brand in ruim 3 was nog steeds niet geblust. Maar des avonds begonnen de blussingswerkzaamheden. De ruimen werden vol water en CO2 gespoten. Toen men echter de luiken opende brak er ineens een slaande brand uit, zó hevig, dat de brandweerlieden onzet achteruit deinsden. Naarmate de tijd verstreek begon het schip slagzij te maken. Men vreesde verlies van het schip, de kapitein had de passagiers aan de vaste wal laten brengen, teneinde geen belemmeringen in zijn bewegingsvrijheid te ondervinden.

„Wij dachten het ergste er van", aldus de heer v.d. Zwan. Dit schip was verloren, want de brand in ruim 3 had het gehele voorruim van het schip aangetast. Zondagavond 23.00 uur moest de „Los Angeles" de haven van Brest verlaten. Een sleepboot sleepte het schip uit de haven.

De kapitein bond de strijd om het behoud van het schip aan. Hij zette de „Los Angeles" op een zandbank, liet de ruimen vol zeewater lopen. De brand kon tegen het zeewater niet op en het vuur was bedwongen. Op 7 December kon de „Los Angeles" op eigen kracht opstomen naar de haven van Antwerpen.

„Ongelofelijk" is de mening van de heer v.d. Zwan, dat die **kapitein dat heeft weten klaar te spelen. Hiervoor is slechts een ere saluut op zijn plaats aan de kundigheden en heroisch gedrag van de gezagvoerder.**

Dat de directie van de Johnson scheepvaartmaatschappij het gedrag van de gezagvoerder naar waarde wist te schatten. De bemanningsleden ontvingen nl. een halve maand extra gage en ieder een „cup" als ere metaal voor de verdiensten, die de bemanningsleden aan de dag hebben gelegd voor het behoud van schip en bemanning.

En dat het voor de fam. v.d. Zwan een hele vreugde was weer vaste wal onder de voeten te voelen was duidelijk. Tenslotte had captain Johansson zelf verklaard: „this is the narrowest escape of my life".

Een woord van bijzondere waardering van de heer v.d. Zwan voor de gastvrijheid, die de passagiers — totaal 5 in getal — hadden ontvangen van de Johnson Line. Het ontbrak ons niets, wij konden zelf bepalen op welke wijze en wanneer wij verder wensten te reizen. En alles op kosten van de scheepvaartmaatschappij.

St. Christophorus groep nam afscheid van 1954

Willemstad. — De St. Christophorusgroep heeft een zeer vruchtbaar weekend gehad. Vaandrig Agoistien leidde de bijeenkomst, waarin de kerkstal werd onthuld, improvisorisch door een doek weg te trekken, terwijl de scouts zongen „Wardadornan lamanta". Het slot van deze zeer zinvolle bijeenkomst werd besloten met het kerstverhaal, dat door Akela H. Henriquez werd verteld.

Nadien werden kleine presentjes uitgedeeld, die van de kerstboom werden geplukt; de ouders werden met een fraaie kerstkaart bedacht.

Op Tweede Kerstdag waren de verkenners present op Santa Rosa, waar „Kaa" Elca Con woonde, die de dag vóór kerstfeest jarig was. Daar werd genoten van het kerstontbijt, waarbij krentenbrood, chocolade en andere heerlijkheden in overvloed getuigden van de charmante gastvrijheid van de jarige. „Happy birthday" klonk, speciaal Awa Geel-yell voor Vaandrig Wanga werd enthousiast gebracht en met de beste wensen voor het nieuwe jaar werd deze bijeenkomst gesloten. Een nieuw jaar van intensieve arbeid wacht.

Daylightlamp maakt kortsluiting

Willemstad. — Gistermorgen werd de brandweer gealarmeerd voor een brandje op de Ruyterkade. Bij aankomst van de brandweerwagen constateerde het personeel van de brandweer dat er in de levensmiddelenzaak van Francis Lue op de Ruyterkade kortsluiting was onstaan in een daylightlamp. Er was weinig schade, de stroom werd afgesloten.

Er was geen tekencursus

Willemstad. — Het Hoofd van de Hendrikschool deelde de politie mede, dat onbevoegden het slot van het tekenlokaal hadden verbroken en in dit lokaal zijn binnengedrongen. Er wordt **ogenschijnlijk niets vermist.**

Hoewel hij geen baard draagt, ziet de bekende Amerikaanse croener, Bing Crosby' er toch als een echte Kerstman uit. We zien hem hier in het pakje dat hij in zijn nieuwe film, „White Christmas" draagt.

Vermoedelijke diefstal

Willemstad. — De persoon A.P.J. van 't 2e district kwam de politie vertellen dat zijn portemonnaie vermoedelijk gestolen is. Er zat 57½ gulden in en twee stukjes van de Landsloterij.

Het lukte de onverlaten niet

Willemstad. — In de Club Suriname trachtten onbevoegden de brandkast open te breken. De onverlaten hadden zich door middel van inklimming toegang verschaft. Toen de heren de brandkast niet konden open krijgen, gingen zij er maar vandoor met sigaretten, drank en chocolade. Verder vonden de dieven fls. 22.—.

Zij worden offensief

Willemstad. — Het zwakke geslacht is de laatste tijd zeer offensief. Steeds weer luiden de politieberichten, dat vrouwlief zus of buurvrouw zo geslagen heeft. Zo deed N.A.B. gisteren aangifte bij de recherche dat zijn echtgenote hem met een kappersschaar een verwonding had toegebracht.

Drie lichte aanrijdingen

Willemstad. — De Verkeerspolitie behandelde gisteren drie lichte aanrijdingen. Een vond plaats op Caracasbaai, de schade bedroeg hier fls. 300,—, de tweede gebeurde op de Ruyterkade, — hier waren een truck en twee personenauto's bij betrokken— terwijl de derde „lichte" werd gemeld vanaf het Helfrichplein.

Willemstad. — De Mobiele Brigade en Straatdienst verleende gisteren samen 19 maal assistentie, presenteerden 14 P.V.'s, gaven twee waarschuwingen en ontvingen een brandmelding.

VAN DE HANDEL

De KLM verrastte ons met een aantal fraaie kalenders, waarbij Joop Geesink, de bekende Nederlandse tekenaar, de illustraties verzorgde. En dat wil zeggen, dat het prima en vooral geestig werk is. De tekenaar heeft in vier zeer geslaagde kleurenplaten, waarin de KLM reiziger het middelpunt is van zo vele KLM attenties, op rake wijze de uitmuntende KLM service in beeld weten te brengen. In dit geval zijn de KLM-service, de stewards en de stewardessen de symbolen van nimmer versagende dienstknechten en maagden, die met attributen als legpuzzles, heerlijke en voortreffelijk eten, dranken enz. de reiziger het aan niets laten ontbreken.

Van **Johan E. Mauricio**, vertegenwoordiger van de bekende Pabstbieren, ontvingen wij een royaal formaat kantoorkalender met zes lieftallige dames op de twee maandelijke pagina's gedrukt.

De **KNSM** verblijdde ons met een fraaie kleuren kalender. Prachtige kunstfoto's van mooi Nederland. Wat een fraaie pasteltinten, wat een schoonheid van Nederland's landschap en bloementooi, wat een pittoresque plaatje bijvoorbeeld van Edam met dat mooie bruggetje, echt Nederland zoals wij dat kennen. Een fraaie kunstkalender.

Een weekkalender ontvingen wij van de **Holland Maatschappij Nederland**, een zakelijke kalender, gemakkelijk voor gebruik, royaal van formaat, een aardige attentie, die dezerzijds ten zeerste wordt gewaardeerd. Van de Good Year agent **G. & W. de Jongh** ontvingen wij de populaire en traditionele Good Year kalender.

Voorts ontvingen wij wensen op originele Kerstkaarten van **Spritzer & Fuhrmann, Pletterij Nederhorst, Boolchand Pessoomal, Drukkerij Bethencourt, Chez Gomez, Radio Hoyer, de N.E.N., De Gouden Beker, KLM, Radio Nederland Wereldomroep, Curaçao Motors Ltd., J.A.J. Sprock, de posterijen** (Franse tekst) **CPIM-CSM, John Vinck** (10 ct Store) en **R.J. Dovale's** advertising.

Epannes (Frankrijk). — Een 44-jarige vrouw, mevrouw Devaud, heeft te Epannes haar 24ste kind gekregen. Hiervan zijn 22 nog in leven. De oudste is 26 jaar.

Wie is de gelukkige?

nr	10957	ƒ 500.—
1e	10958	„ 30000.—
nr	10959	„ 500.—
	Curaçao	
nr	14746	ƒ 400.—
2e	14747	„ 10000.—
nr	14748	„ 400.—
	Curaçao	
nr	825	ƒ 300.—
3e	826	„ 5000.—
nr	827	„ 300.—
	Aruba	
nr	17942	ƒ 200.—
4e	17943	„ 2000.—
nr	17944	„ 200.—
	Curaçao	
nr	22725	ƒ 100.—
5e	22726	„ 1000.—
nr	22727	„ 100.—
	Curaçao	

Bijzondere Prijs van ƒ 100.—: nr 2405
Bijzondere Prijs van ƒ 50.—: nr 6992
Bijzondere Prijs van ƒ 50.—: nr 20873

PRIJZEN VAN ƒ 700.—: nr 276 — 8987 — 16023 — 19257 — 23309.

PRIJZEN VAN ƒ 500.—: nr 3444 — 5824 — 10176 — 11102 — 12224 — 13829 — 15406 — 18038 — 21132 — 23897.

PRIJZEN VAN ƒ 300.—: nr 97 — 361 — 381 — 4858 — 5628 — 6109 — 7622 — 10282 — 11443 — 11888 — 12336 — 12670 — 13718 — 18689 — 19999 — 20253 — 20260 — 20419 — 21892 — 22168.

PRIJZEN VAN ƒ 200.—: nr 680 — 1881 — 2708 — 3708 — 3720 — 5128 — 5487 — 5922 — 6005 — 6049 — 7710 — 7834 — 8479 — 8631 — 8942 — 9710 — 9756 — 9828 — 9986 — 10026 — 10062 — 10155 — 10612 — 11468 — 11475 — 11529 — 11915 — 12464 — 12907 — 12911 — 14327 — 14622 — 14702 — 15078 — 15422 — 15757 — 16894 — 17080 — 17841 — 18756 — 19243 — 19422 — 19774 — 21377 — 21751 — 22232 — 23178 — 23574 — 24141 — 24972.

PRIJZEN VAN ƒ 100.—: nr 95 — 583 — 736 — 1219 — 1286 — 1348 — 1358 — 1600 — 1649 — 1666 — 1733 — 1984 — 2038 — 2383 — 2592 — 3092 — 3197 — 3305 — 3770 — 3835 — 4538 — 4637 — 5885 — 5947 — 6581 — 7206 — 7478 — 7950 — 8265 — 8541 — 8964 — 9771 — 9801 — 10336 — 10764 — 10812 — 11224 — 11244 — 11523 — 12037 — 12178 — 12260 — 12338 — 12511 — 14382 — 14856 — 15121 — 15365 — 16007 — 16087 — 16240 — 17060 — 17232 — 17379 — 18096 — 18097 — 18444 — 18584 — 18717 — 19173 — 19340 — 19367 — 20190 — 20635 — 21270 — 23148 — 23439 — 23571 — 23613 — 23878 — 24286 — 24397 — 24402 — 24553 — 24966.

Toeristen in Willemstad

Winkels morgen open

Willemstad. — Hedenmorgen heerste weer de gezellige „toeristendrukte" in de stad, de drukte waarin de H-wagens, die dagenlang glanzend op de standplaatsen staan, haastig en volgeladen door Willemstad's straten snorren. De „Olympia" bracht vandaag 635 toeristen naar Curaçao, de „Caronia" heeft er 682 aan boord, terwijl de „Santa Rosa" met ongeveer 200 kooplustigen naar ons eiland voer. Ruim 1500 toeristen op een dag.

Morgen worden weer twee schepen verwacht en wel de „Conte Biancamano", met 533 passagiers aan boord en de „Silverstar", met twee à driehonderd passagiers. Laatstgenoemd schip zou oorspronkelijk Donderdag arriveren.

In verband met de binnenkomst van deze twee schepen, zo deelde de Kamer van Koophandel ons hedenochtend mede, is algemene ontheffing verleent van de Winkelsluitingswet en mogen winkelbedrijven van 8 tot 2 uur open zijn. Waarvan acte.

Autodief en inbreker gegrepen

Willemstad. — Enkele weken geleden meldden wij het geval van een autodief, die verschillende auto's had trachten te stelen. In de politieberichten van gisteren maakten wij melding van een poging tot inbraak, waarbij de inbreker met een klein wagentje wegreed en toch gepakt is. De politie deelde ons hedenochtend mede, dat de „man met het kleine wagentje" de reeks autodiefstallen heeft bekend. Hij is ingesloten. Het is een Marinier van de **Kaserne Suffisant. Deze militair wordt krijgstuchtelijk berecht.**

Zeven bemiddelingen

Willemstad. — De Kinder- en Zedenpolitie kreeg gisteren zeven gevallen van onderhoudingen en bemiddelingen te behandelen.

EXAMENS

Willemstad. — Dezer dagen zijn examens gehouden voor Landmeetkundige Diploma B. Er waren 8 candidaten, waarvan er een is afgewezen.

De geslaagden zijn: *J. A. Hermelijn, A. H. van Gelderen, K. J. Vos-van Eps, F. Baptist, Th. L. Hernandez.*

Het examen werdt met twee candidaten voortgezet. Aan de geslaagden onze hartelijke gelukwensen.

AGENDA

WEST-END:
„Chandra Lekha"; 19.00 en 21.00 uur.

CINELANDIA:
„Si fuera una cualquiera"; 19.00 en 21.00 uur.

ROXY:
„Llamada de destino"; 19.00 uur;
„Alaska seas", 21.00 uur

CARIBE:
„La niña Popoff"; 20.00 uur.

REX:
„Take the highground"; 20.00 uur

ROYAL:
„Under Arizona skies"; 20.00 uur

SUFFISANTTHEATER:
„About mr. Leslie"; 20.00 uur

Piscaderabaai Club

Er wordt op gewezen, dat de contributie voor het 1e halfjaar 1955 vóór 15 Januari a.s. dient te worden voldaan. Eerst na ontvangst hiervan zullen de nieuwe toegangsbewijzen worden toegezonden.

HET BESTUUR VAN DE PISCADERABAAI CLUB

De Gouverneur van de Nederlandse Antillen en Mevrouw Struycken stellen zich voor ter gelegenheid van de jaarwisseling een ontvangst te houden ten Gouvernementshuize op MAANDAG 3 JANUARI 1955 van 9 tot 11 DES AVONDS.

Avondkleding.

Stockholm krijgt ondergrondse

Zweedse Venetië van het Noorden heeft verkeersprobleem opgelost

Terwijl Amsterdam, het Nederlandse „Venetië van het Noorden", nog steeds worstelt met een steeds urgenter wordend verkeersprobleem, heeft Stockholm, het Zweedse „Venetië van het Noorden, een oplossing in het verschiet. Over drie jaren zullen onder de kanalen, meertjes en straten van de Zweedse hoofdstad snelle electrische treinstellen door tunnels schieten en het bovengrondse personenverkeer ontlasten. In het geprojecteerde „grote" ondergrondse net zullen dan twee kleine ondergrondsen zijn opgenomen, die reeds aanwezig zijn in het Westen en Zuiden van Groot-Stockholm.

Een van de twee kleine ondergrondse netten is eind November opengesteld in de model-voorstad „Vaellingby" ten Westen van Stockholm, die een prachtig voorbeeld is van de moderne Zweedse architectuur. De voorstad, die vier jaren geleden gereed is gekomen, biedt 50.000 mensen huisvesting.

De geprojecteerde ondergrondse verbinding tussen de beide bestaande netten zal ongeveer 40.000 kronen per meter kosten. De gemeenteraad van Stockholm heeft voor een traject van 13 kilometer onlangs 520 millioen kronen gevoteerd.

Ongeveer 500 arbeiders zijn onder het hart van Stockholm thans bezig tunnels te boren van Kungsgatan (de Koningsstraat) in het centrum naar Slussen (de Sluis), waar Stockholm overgaat in de Zuidelijke voorsteden Het deel tussen Kungsgatan en Slussen zal 80 millioen kronen kosten en in het voorjaar van 1958 gereed komen. De Stockholmers zullen dan zonder overstappen via de ondergrondse in circa vijftig minuten de dertig kilometer van Vaellingby naar Hoegdalen kunnen afleggen. Hoegdalen is een der zuidelijke voorsteden.

De ondergrondse betekent een uitkomst voor de stad, aangezien ook in Stockholm het verkeer met het toenemen van de bevolking steeds ingewikkelder wordt. Het ingenieuze „kronkelviaduct" in het centrum van de stad bracht indertijd de verkeerspolitie geruime tijd enige verlichting, maar de verkeersintensiteit in de straten is geleidelijk zo groot geworden, dat alleen nog de vervolmaking van het ondergrondse net uitkomst zal kunnen brengen. Het stadsbestuur van Stockholm is voornemens de trams te handhaven, althans voorlopig.

Pak maar weg

Modica (Sicilië). — Vriendelijk stond Guiseppe Matarazzo in de deur van zijn winkel, de voorbijgangers aansporend zijn zaak binnen te gaan. „Neem er maar uit wat je aanstaat, vandaag geef ik alles weg." Het was geen reclame-stunt, de verraste cliëntele kon de artikelen inderdaad voor pak-wegprijzen meenemen; ze behoefden het gewenste namelijk alleen maar weg te pakken. Binnen een uur was er in heel de winkel niets meer te vinden, dat de moeite van het meenemen waard was. Guiseppe leed niet aan een wonderlijk soort van verstandsverbijstering, hij had alleen maar 28 millioen lires gewonnen in de voetbalpool. „Ik ga er nu maar eens een lekker lui leventje van nemen," zei de 62-jarige Giuseppe en sloot daarna de winkeldeur voorgoed.

Herder, pas op je schapen

Lyon. — Hevig was de woordenwisseling tussen de herder Pierre Sola en de vrachtautochauffeur, die zojuist zijn hond had overreden. Intussen lette hij niet op zijn kudde en een aansnellende andere auto reed er middenin. Even later telde de herder nog 29 dode schapen.

Vrede op aarde .....

In Djakarta wordt boycot uitgeroepen tegen Nederlanders

Djakarta. — Tijdens het Kerstweekeinde werden op verschillende gebouwen en in de winkelstraten van Djakarta plakkaten gesignaleerd van de partij „Pantja Sila", die opwekten tot het deelnemen aan een boycot van Nederlanders tussen 29 en 31 December. De Pantja Sila, een nieuwe partij, waarvan de omvang en invloed nog niet is vastgesteld, wekte ruim een week geleden op tot een boycot van Nederlanders gedurende de laatste dagen van December in verband met de afwijzing door de Verenigde Naties van de resolutie ten aanzien van West-Nieuw Guinea.

Aanplakbiljetten waren ook op de omheiningen van enkele buitenlandse vertegenwoordigingen, inclusief de erven van het Nederlandse hoge commissariaat, aangebracht. Zij roepen op tot een boycot van de in Indonesië verblijvende Nederlanders, omdat de Verenigde Naties de eis op West-Nieuw Guinea heeft afgewezen, „omdat de Verenigde Naties daardoor haar eigen Handvest overtraden en de menselijke rechten schonden". De aanplakbiljetten zeiden voorts, dat Nederland het kolonialisme voor de Verenigde Naties heeft gerechtvaardigd en dit handhaaft.

Vernomen wordt, dat hier en daar bedienden van Nederlanders aanzegging hebben gekregen van propagandisten om tussen 29 en 31 December van hun werk weg te blijven; verkopers kregen de aanzegging die dagen niet aan Nederlanders te leveren. Aneta verneemt, dat baron van Ittersum, de plaatsvervangende Nederlandse Hoge Commissaris, een bezoek heeft gebracht aan het hoofd van de Europese afdeling van het Indonesische ministerie van buitenlandse zaken, de heer Pamuntjak. Op een vraag van Aneta, of dit bezoek verband hield met de plakkaten over de boycot-actie, antwoordde men op het ministerie: „No comment". Ook het Nederlandse hoge commissariaat had op een desbetreffende vraag geen commentaar.

Hanoi. — Op grond van een Hanoi bereikt accoord zullen Frankrijk en het communistische Noord-Vietnam lectoren uitwisselen en andere tegemoetkomingen op medisch en onderwijsgebied doen, zo heeft Radio-Vietminh bekendgemaakt.

Ontslagen aan Argentijnse universiteiten

Buenos Aires. — De rector van de Universiteit van Cordoba maakte het ontslag bekend van 43 professoren en assistenten voornamelijk van de theologische faculteit en docenten in de ethica.

Deze ontslagen volgen op de beschuldiging van president Peron zes weken geleden geuit, dat Kerkelijke hoogwaardigheidsbekleders zich in de politiek mengen. Sindsdien zijn godsdienstige optochten verboden, is echtscheiding toegestaan en is het Katholiek onderricht op scholen beperkt.

Er is een groot tekort aan gastvrije Vliegende Hollanders

Een goed gastheer bepaalt de sfeer aan boord tijdens het onontwijkbare bijeen zijn in de lucht

(Van een medewerker in Nederland)

Er zijn te weinig gastvrije Vliegende Hollanders. Met verbazing hebben we dit feit geconstateerd, toen we het beroep van „de gastheer in de lucht", de steward, eens van alle kanten gingen bekijken. Het aantal stewards bij de K.L.M. kan met een veertigtal worden uitgebreid. Dat lijkt misschien weinig, maar op een totaal van ongeveer tweehonderd is het veel. Dit tekort bestaat al geruime tijd en onze nationale luchtvaartmaatschappij zou dan ook niets liever doen dan het corps zo snel mogelijk op het juiste aantal brengen. Zij ziet er echter eenvoudig geen kans toe. Er zijn voor dit aantrekkelijke beroep sollicitanten genoeg, maar slechts een enkele onder hen voldoet aan de vrij zware eisen, die gesteld moeten worden. Er lopen in Nederland voldoende jongelui rond met de benodigde capaciteiten, maar het stewardvak wordt door de meesten van hen schromelijk onderschat. Men moet eigenlijk eerst een trans-Atlantische vlucht meegemaakt hebben, wil men de steward op zijn juiste waarde schatten. Want een steward is beslist geen vliegende kellner.

„Als mijn voornaamste taak aan boord zou bestaan uit het verstrekken van verfrissingen en maaltijden, dan was ik gauw klaar met de K.L.M.", vertelt steward Eylders, die nu al negen jaar bij de K.L.M. vliegt. „Dan zou ik een baan aan de grond in een goed restaurant verkiezen. Alleen al omdat ik dan veel meer werk zou kunnen maken van het opdienen. Neem bijvoorbeeld het trancheren van wild en gevogelte." En dan volgt een hele reeks van culinaire geneugten, die de kellner in een goed restaurant met de gast deelt. Want steward Eylders kent de knepen van het horeca-bedrijf. Hij heeft er in gewerkt op zee en aan de wal en van zijn grote ervaring trekt hij nu profijt in de lucht.

De steward en de Sjeik

„Denk er om, het is niet toegestaan de Sjeik het eerst aan te spreken. En als je hem iets aanbiedt doe het dan niet met je rechterhand".

De gronddienst gaf K.L.M.-steward M. Eylders een hele waslijst instructies mee, toen hij een Arabische Sjeik met gevolg aan boord kreeg. De chef-steward van de Noord-Atlantische route heeft zich er natuurlijk aan gehouden.

„Maar na korte tijd ging het er heel wat vlotter en ongedwongener aan toe dan de mensen van de gronddienst voor mogelijk hadden gehouden", vertelt steward Eylders „En zo gaat het nou altijd", vervolgt hij. „Zodra een vliegtuig zich van de grond heeft losgemaakt vormen passagiers en bemanning één gemeenschap. Men is op elkaar aangewezen. Er kan niemand meer bijkomen en niemand kan het gezelschap verlaten. Iedere passagier weet, dat het nu vooral de steward is, die voor hem zal zorgen. Dat geeft je een grote verantwoordelijkheid".

Maar wat is dan de voornaamste taak van de steward? De heer Eylders aarzelt geen ogenblik. „Het voornaamste is dat hij iedere keer weer aan boord gaat om ook voor zijn nieuwe passagiers weer een prima gastheer te zijn en dat hij geheel zijn persoonlijkheid wil inzetten om sfeer te scheppen in dat vliegtuig. Want een steward kan de vlucht van een passagier maken en breken. Een steward geeft service en dat ligt Nederlanders bijzonder goed.

Vliegen is steeds weer nieuw en avontuurlijk en het stewardvak is daarbij een van de interessantste banen die er voor een jongeman zijn weggelegd. Ik zeg vaak tegen de jongelui, die op mijn lijnen vliegen: de service zal voor de passagier veelal de doorslag geven. Vraag het maar eens aan een reiziger," voegt steward Eijlders ons toe.

We hebben zijn raad opgevolgd en de eerste de beste intercontinentale reiziger, die we op de Amsterdamse luchthaven ontmoetten, gaf ons het volgende frappante antwoord: „Nee, inderdaad, een steward is geen kellner. Van een kellner verwacht je een onderdanigheid, waaraan je tijdens een vlucht absoluut geen behoefte hebt. Een KLM-steward benadert je op een plezierige, vriendelijke manier."

„Tijdens mijn reizen kris kras door de Verenigde Staten heb ik met tal van luchtvaartmaatschappijen gevlogen, waar ik een ander type steward ontmoette. De vliegtuigen zijn alle even luxueus en geriefelijk, alleen de stewards verschillen en daarmee de sfeer aan boord. En ik verzeker U dat bij de keuze van een luchtvaartmaatschappij het type steward bij mij de doorslag geeft."

Duidelijker had men ons de waarde en de verantwoordelijkheid van de steward welhaast niet kunnen schetsen. Steward Eylders had ons ongeveer hetzelfde verteld, alleen de bescheidenheid had hem genoodzaakt dat met andere woorden te doen „Een passagier gaat niet met een vliegtuig mee om te eten, maar om zich te laten vervoeren. Omdat hij echter vaak gedurende etenstijd aan boord vertoeft, verstrekken wij hem een maaltijd. Maar desondanks blijft er een groot verschil bestaan met een restaurant waar het publiek heen gaat om te eten en waar men van de kellner niets anders verwacht dan dat hij de naam van zijn zaak eer aandoet door op correcte wijze goed toebereide spijzen te serveren.

Onze verhouding tot de passagiers is heel anders. Je praat met ze over allerlei onderwerpen, verschaft lectuur, organiseert een sweepstake, bijvoorbeeld: hoeveel benzine verbruikt de machine bij zijn vlucht over de oceaan? En de stewardess, die zich hoofdzakelijk met babies, kleuters, alleenreizende kinderen en vrouwelijke passagiers bezighoudt, verleent onmisbare medewerking.

Ik heb eens een zakenman onder mijn passagiers gehad," zo vertelt steward Eylders, „die maanden later, bij een toevallige ontmoeting, nog sprak over een borreluurtje, dat hij aan boord had meegemaakt. Hij had slechts één glas gedronken, maar hij kon zich niet herinneren aan de grond ooit een dergelijk gezellig samenzijn te hebben meegemaakt."

Er heerst een plezierige, ongedwongen sfeer aan boord van de K. L. M.-machine, op weg van Amsterdam naar Biak. Steward en stewardess maken hier en daar een praatje en geven inlichtingen over de reisroute en het verloop van de vlucht. De colbertjes gingen uit en de beide uniformjasjes bleven niet achter.

Een andere steward vertelde ons, dat hij een tijdlang vrij geregeld een vooraanstaand diplomaat en diens secretaris onder zijn passagiers had en als hij die aan de ingang van het toestel zag verschijnen, dan wist hij al wat hem te doen stond. Zodra de andere passagiers hem niet meer nodig hadden en de radio-telegrafist of een van de andere bemanningsleden ook een ogenblik gemist konden worden, dan haalde hij een spel kaarten te voorschijn en even later werd er dan gezellig gebridged.

Hoewel de steward alleen dienst doet op de grote lijnen is hij nooit lang van huis. Een reis naar New York bijvoorbeeld duurt niet langer dan vier dagen, uit en thuis. Hierna is hij een paar dagen vrij en heeft dan volop gelegenheid — gewoonlijk meer dan iemand anders — om zich met vrouw en kinderen te bemoeien. „Een bevoorrechte positie", meent steward Eylders. En een positie, die verrassend goed betaald wordt, zo hebben wij geconstateerd." Een steward begint met een salaris van driehonderd dertig gulden per maand, maar een chef-steward bijvoorbeeld verdient meer dan duizend gulden per maand. „Er moet echter hard gewerkt worden," zo vervolgt de heer Eijlders. „Ik heb in mijn stewardloopbaan echt veel geleerd en het vliegen heeft me een schat aan ervaringen opgeleverd. Ik ben ervan overtuigd dat bij hen, die in het Horecavak werkzaam zijn, en bij de meeste Nederlandse jongelui, nog lang niet voldoende is doorgedrongen hoe aantrekkelijk ons vak wel is."

Mr. G. A. M. de Stoppelaar, hoofd van het cabine-personeel van de KLM, die geregeld sollicitanten ontvangt en de meeste van hen noodgedwongen moet afwijzen, kostte het hierna weinig moeite ons te overtuigen van de noodzaak van de vrij zware eisen, die aan de jongelui gesteld moeten worden. Op de eerste plaats is er de strenge medische keuring. Een steward mag geen bril dragen en moet ook verder in een uitstekende lichamelijke conditie verkeren, want het vak stelt zware physieke eisen. „Verder," zo vertelde de heer Van Stoppelaar, „moet hij in tenminste drie vreemde talen een behoorlijk gesprek kunnen voeren. Hij mag gerust eens een grammaticaal foutje maken, maar hij moet zich kunnen redden. Iedere andere vreemde taal strekt tot aanbeveling evenals bekendheid met het hotel-restaurantbedrijf, desnoods met het cafébedrijf". Horecavakbekwaamheid is dus niet strikt noodzakelijk, dat bewijst wel de lijst met de vroegere beroepen van de leden van het corps stewards, waarop naast een adjunct-ambtenaar van de burgerlijke stand, een afgekeurde vlieger o.a. ook een journalist voorkomt.

De belangrijkste artsen in het Vaticaan

Prof. Galeazzi-Lizzi al sinds 1929 een vriend van de Paus

Nu de ogen van heel de katholieke wereld gericht zijn op de kleine, simpele ziekenkamer, hoog in het Vaticaanse paleis, verschijnen telkens weer opnieuw twee namen in de berichten over de gezondheidstoestand van de Paus. Het zijn de namen van professor dr. Riccardo Galeazzi-Lizzi en van professor dr. Paul Niehans, de beide voornaamste belangrijke geneesheren van de H. Vader. Wie zijn deze twee mannen, aan wie de zorg van de gezondheid van de Paus is toevertrouwd?

Prof. Galeazzi-Lizzi is een 63-jarige oogspecialist uit Rome. Een forse man met een grijze snor in een blozend-rond gezicht. Hij draagt een bril met sterke, dubbele glazen en spreekt zacht en bescheiden. Prof Galeazzi-Lizzi werd in 1939 naar het Vaticaan geroepen als lijfarts van de Paus. Pius XII was toen juist tot de hoogste kerkelijke waardigheid verheven. Maar beide mannen kenden elkaar reeds langer. In 1929, toen de toenmalige mgr. Eugenio Pacelli door de Staatssecretaris naar Rome werd ontboden om de functie van pauselijk nuntius in Duitsland te verwisselen voor die van Staatssecretaris, ontbood hij op een dag de bekende oogspecialist, dr. Galeazzi-Lizzi. Er ontwikkelde zich een hechte vriendschapsband tussen beiden en de staatssecretaris ging vaak bij zijn vriend in consult ook voor andere dan oogkwalen.

Gedurende de oorlogsjaren heeft de arts zijn eerbiedwaardige vriend vaak terzijde gestaan. Gedurende het jaar 1950 hielp hij hem door de vermoeienissen van het Annum Sanctum, in 1953 stond hij hem bij in een hevige aanval van bronchitis en dit jaar leidt hij de behandeling van zijn vriend en patiënt bij diens maagklachten. De H. Vader is bijzonder gesteld op zijn persoonlijke arts, zozeer zelfs, dat hij lange tijd geweigerd heeft andere specialisten aan zijn ziekbed te ontvangen Pas in het begin van dit jaar, tijdens zijn ernstige maagziekte, stond hij op dringend advies van prof. Galeazzi-Lizzi toe, dat de Zwitserse specialist, prof. dr. Paul Niehans hem onderzocht. Pas na de recente ziekteverschijnselen werden ook andere specialisten tot het Vaticaan toegelaten.

Prof. Galeazzi-Lizzi stamt uit een oud adellijk geslacht in Rome. Van jongsaf is zijn belangstelling gericht geweest op het genezen van oogkwalen. Na zijn promotie werkte hij in klinieken in Sassari op Sardinië en in Venetië. Tijdens de eerste wereldoorlog diende hij als oogspecialist in het Italiaanse leger. Na de oorlog vestigde hij in Rome zijn nieuwe ooglijderskliniek, die al spoedig een bekend trefpunt werd voor alle vermaarde oogspecialisten ter wereld. Tegelijkertijd richtte hij ook elders in Italië verschillende ooglijders-instituten op.

Persoonlijk schrefe hij ongeveer tachtig boeken en artikelen over het onderwerp dat hem zo na aan het hart is gelegen. Zijn referaten werden met belangstelling aanhoord op verschillende medische congressen in Italië, Frankrijk en Engeland. Behalve officieel arts van het Vaticaan is hij ook nog geneesheer-directeur van een tweetal Romeinse hospitalen en verschillende wetenschappelijke genootschappen hebben hem tot lid of correspondent aangesteld. Dat hij de drager is van een groot aantal Italiaanse en buitenlandse onderscheidingen, behoeft onder deze omstandigheden geen betoog.

Het feit, dat prof. Galeazzi-Lizzi in 1939 geroepen werd om op te treden als lijfarts van de H. Vader, bracht automatisch zijn aanstelling met zich mee tot officier van gezondheid van de Palatijnse Garde, tot directeur van de medische dienst van het Vaticaan en president van de medische commissie van de H. Congregatie van de Riten. In deze laatste hoedanigheid is hij betrokken bij het medisch-wetenschappelijk onderzoek van wonderdadige verschijnselen, die vereist zijn voor zalig- en heiligverklaringen. Prof. Galeazzi-Lizzi is een van de drie ereleden van de Pauselijke academie van Wetenschappen.

De tweede geneesheer, die het laatste jaar de H. Vader heeft bijgestaan is de Zwitserse specialist prof. dr. Paul Niehans. Deze geleerde heeft zich speciaal toegelegd op de bestudering van ouderdomsverschijnselen. Prof. Niehans heeft wereldvermaardheid verworven door zijn toepassing van het overbrengen van levende cellen. Deze therapie heeft hij sedert Februari van dit jaar ook toegepast op de H. Vader. Reeds twintig jaar lang staat hij aan het hoofd van zijn Zwitserse kliniek. In medische kringen is prof. Niehans echter een omstreden figuur, vanwege zijn onorthodoxe ideeën en methodes. Onder zijn patiënten telt hij een groot aantal rijke Amerikaanse industriëlen.

Prof. Niehans is een lange, grijze man met innemende manieren. Hij heeft zijn studies gemaakt in Bern, Neuchatel, Oxford Berlijn, Lyon en Wenen en is erelid van de Academische Senaat van Göttingen in Duitsland. Gedurende de eerste wereldoorlog heeft hij als vrijwilliger dienstgenomen en is als arts werkzaam geweest aan het Oostenrijkse front. Prof. Niehans is gehuwd en heeft een dochter, die thans getrouwd is en in Nederland woont. Hij is 72 jaar oud.

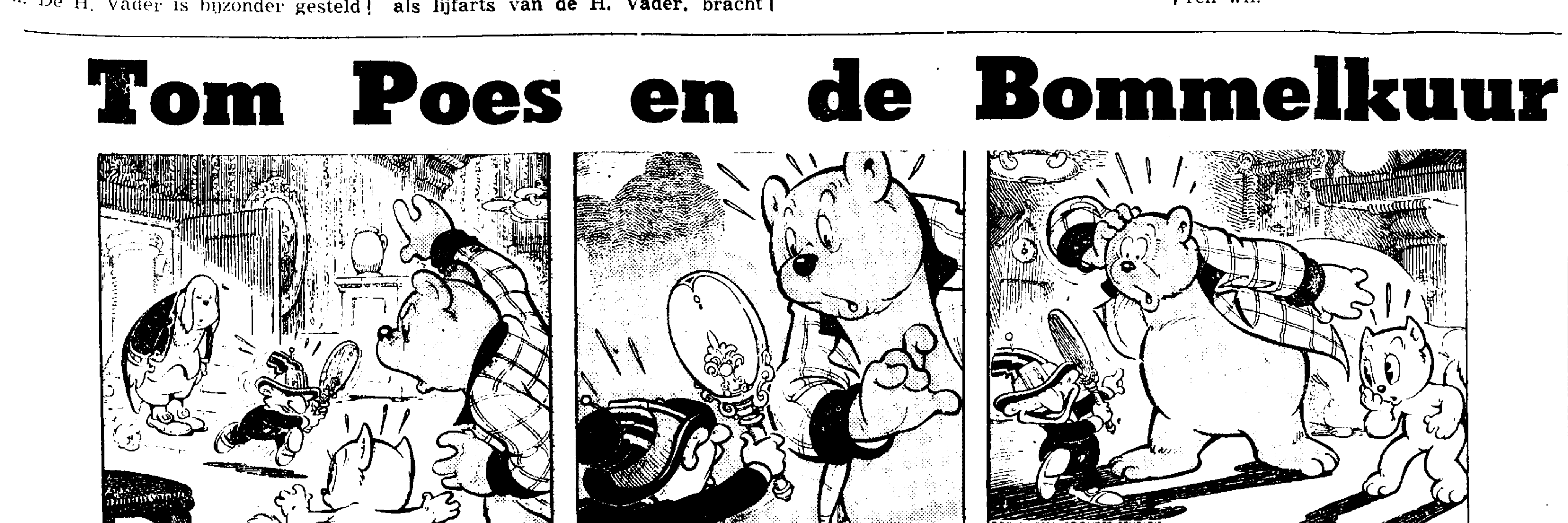
Een zindelijk paard

Groningen. — Kom gauw, riep de motorrijder uit op de politiepost, ik zag zo juist een paard in het Winschoterdiep liggen, alleen zijn kop stak nog maar boven water uit. Politie kwam aangesneld, maar toen bleek, dat er niets bijzonders aan de hand was. De eigenaar van het paard verklaarde, dat het dier iedere morgen uit eigen beweging een bad nam en daarbij geen assistentie behoefde: noch van de baas, noch van de politie. Het zindelijkste paard van de maand, ongetwijfeld.

Een glazen fiets

Londen. — Wanneer U dan niet in een glazen huis wenst te wonen, op een glazen fiets rijden kunt U toch zonder bezwaar. Op een rijwieltentoonstelling viel een fiets te bewonderen, welker frame is vervaardigd van geperste glaswol. Deze glazen fiets weegt slechts het vijfde deel van de stalen collega en, zo zegt de fabrikant glunderend, is even sterk. Laat me er maar een serieproductie van maken en dan is mijn glazen karretje zelfs goedkoper dan het stalen ros, beweert hij verder nog aan iedereen, die het maar horen wil.

Tom Poes en de Bommelkuur

2099 — „Wat!?" riep heer Bommel boos. „Een klein mannetje om mij te spreken? Je moest beter weten, Joost! Op dit uur van de dag ontvangt een heer geen vreemdelingen. En zeker die dwerg niet! Zeg hem dat, Joost!".

„Tot uw dienst, heer Olivier!" zei de trouwe bediende, een lichte buiging makend.

„Mooi, mooi!" riep de dwerg, die op dit ogenblik binnen snelde. „Dat heb ik nu net gehoord. Een heer ontvangt geen dwergen, hé? En ik dan? Hé. En ik dan?'

„Dat is het toppunt!' riep heer Ollie woedend. „Ik ontvangt jou ook niet! Joost! Zeg hem, dat ik hem niet wens te ontvangen!"

„Zeer wel, met uw welnemen!" mompelde Joost onzeker. Maar de dwerg had nu onder luid gelach een grote handspiegel te voorschijn getrokken en rende daarmee op heer Bommel toe.

„Je ontvangt me immers al!" riep het onhebbelijke ventje. „Ik ben toch immers al hier binnen? Je praat onzin!"

„Dit is te erg!" stamelde heer Bommel. „Is het nu al zó ver gekomen, dat een heer in zijn eigen huis beledigd kan worden? Het is maar goed, dat mijn arme vader dit niet hoeft meemaken! Wij Bommels, zijn een fier geslacht en trots op onze waardigheid!"

„Héhéhéhé!' kakelde de dwerg. Hij hield de spiegel omhoog en riep. „Wat zie je nu? Hé? Wat zie je?"

Heer Ollie staarde verblekend in het glas. „Niets!" stamelde hij. „Niets!' riep het kleine mannetje. „Hij ziet niets! Waar is die trotse, fiere, heer dan, hè? Die is er niet! Hèhèhè! Dat zijn allemaal maar bespiegelingen!" En daarop begon het nare baasje zo hard te lachen, dat de ramen rinkelden......

Een vergissing

Washington. — De Japanse ex-minister-president Yosjida op bezoek in Amerika, zou in Washington een visite afsteken bij de voorzitter van de Verenigde Staven, admiraal Radford. Plechtig werd Yosjida aan de ingang van het gebouw ontvangen en een officier ging hem voor naar de kamer van de admiraal, opende de deur en de Japanse ex-minister-president trad naar binnen. De officier sloot zeer beleefd daarop de deur, maar enige minuten later stond Yosjida weer op de drempel. De kamer was namelijk leeg en de admiraal was nergens te vinden. Een kleine fout in de organisatie was het blijkbaar, want de admiraal bleek niet eens in Washington aanwezig te zijn. Vriendelijk ging Yosjida daarop de gereed staande reporters de hand schudden en daarmee was het (mislukte) bezoek ten einde.

Wenen. — 140.000 tot 170.000 van Wenens 1.750.000 inwoners zijn alcoholici, van wie meer dan de helft chronische gevallen. Dit is bekend gemaakt tijdens een gemeentelijk begrotingsdebat, waarin om meer bedden voor het sanatorium voor alcoholici werd gevraagd.

„Liefkozing" is de naam van dit avondkapsel. Het is speciaal voor jonge, blonde vrouwen ontworpen. In overeenstemming met de benaming heeft de ontwerper van deze coiffure, de Helena Rubinstein, een sieraad dat een hand van zwart hoorn en goud voorstelt, in het kapsel aangebracht.

INFORMATIE en COMMUNICATIE

(Van een medewerker)

In ieder ding is een boodschap aanwezig. Wij zouden dit de grondwet kunnen noemen van de Informatie-theorie, een jonge, zeer veelbelovende en zich machtig ontwikkelende wetenschap, welke zich bezighoudt met problemen rondom de telecommunicatie en, een jaar of tien geleden, naast de cybernetica is ontstaan. Er naast, maar ook, samen met de communicatie-theorie er nau mee vervlochten.

Deze nieuwe wetenschap bestudeert de ons omringende wereld, de mens daarbij inbegrepen, vanuit het oogpunt van de informatie.

Niet alleen de mens, zo zegt zij, maar gans de levende en levenloze natuur, is een bron van informatie. Dat is de boodschap, die in elk ding aanwezig is.

Met name is het de mens, maar hij niet alleen, die erop uit is, deze boodschap op te vangen en te ontcijferen.

Hij niet alleen, wij weten het. Want reeds lang wordt er gesproken — en dat zeker niet in de poëzie alleen — van de taal der vogels, der bijen — het ze, „dansen" dat men bijna een gebarentaal zou kunnen noemen — enz. Ook het dier zendt informatie uit, die in het bijzonder bestemd is voor zijn soortgenoten. Maar met name de mens is, tengevolge van zijn menszijn, zijn grote hersenontwikkeling en de rijkdom van zijn taal, in staat aan zijn medemensen een ontzaglijke verscheidenheid van informatie te verschaffen.

Het is rondom deze informatie in haar vele aspecten, dat het onderzoek en de studie van de informatie-theorie zich voltrekken.

„In ieder ding is een boodschap aanwezig"

Wij moeten direct vooropstellen, dat de ... informatie en communicatie, zoals deze in deze nieuwe tak van wetenschap gebruikt worden, niet meer hun algemeen gangbare, oorspronkelijke, betekenis bezitten, maar dat hun betekenisinhoud in de loop van de ontwikkeling dezer jonge wetenschap zeer sterk technisch-mathematisch is toegespitst. Want het gaat hier om een exacte wetenschap uit het randgebied van de mathematica. Wat zich hier voltrekt, ook op dit terrein, is een uiterst belangrijk verschijnsel, dat wij zouden kunnen aanduiden als de mathematisatie van de menselijke verrichtingen.

De invoering nu van het begrip „informatie" als wetenschappelijk hulpmiddel heeft geleid tot deze nieuwe tak van wetenschap, de informatietheorie. En van haar gezichtshoek uit gezien, is de cybernetica de wetenschap, die de informatische eigenschappen van organische stelsels onderzoekt.

Wij willen dat nog even aan de hand van het eenvoudige voorbeeld van de regulateur van de stoommachine verduidelijken. Wanneer de stoomspanning in de cylinder van de machine te hoog dreigt te worden en de snelheid dus te groot wordt, ontvangt de regulateur daaromtrent een „boodschap" — hij gaat harder draaien. De roterende metalen bollen wijken verder uiteen en tillen de klep op en de stoom krijgt de „boodschap" te ontsnappen. En zo houdt ook de violist, door middel van een voortdurend heen en weer gaand spel van practisch niet tot bewustzijn komende „boodschappen", de strijkstok op de juiste plaats.

Aan de ontwikkeling van deze nieuwe wetenschap is — sedert de introductie van het informatiebegrip, zowat vijf jaar geleden — door tal van physici en mathematici van naam deelgenomen. Grondleggers ervan zijn prof. Norbert Wiener, de „vader van de cybernetica" en dr. Claude E. Shannon, een wiskundig ingenieur, verbonden aan de laboratoria van de Bell Telephone te New York, wiens publicatie „A mathematical Theory of Communication" in het Bell System Technical Journal, in 1948, onder de geleerden van de ganse wereld opzien heeft gebaard.

Wisselwerking

Het informatie-aspect der dingen, planten, dieren en mensen is niet eenzijdig, want het is een aspect van een voortdurende wisselwerking tussen object en omgeving. Dier en mens ontvangen „boodschappen" van de buitenwereld door middel van hun zintuigen. Maar zij zenden ook „boodschappen" uit naar die buitenwereld. Zij doen dat in een of andere „taal", zoals hier boven reeds werd gezegd.

Wiener gaat er van uit, dat ieder levend organisme een organiek stelsel is, dat binnen gehouden wordt — behalve door energetische acties, zoals de voedselopname bv — door informatische acties. Door het bezitten en gebruiken dus van middelen om informatie te verkrijgen, te gebruiken, vast te houden en over te brengen, te transporteren dus. De wijze, waarop die informatie wordt getransporteerd, is de communicatie ervan. En in bijzonder het onderzoek, de communicatie-theorie, houdt zich bezig met de problemen daarvan.

In de „boodschap" wordt ons wat verteld, wat medegedeeld. Zij bevat informatie.

Niet altijd bevat een boodschap evenveel informatie. Soms is het veel, soms weinig. Prof. Stanford Goldman, van de Syracuse University, illustreert dat in zijn boek „Information Theory" o.m. met het volgende voorbeeld:

Wanneer — zo zegt hij — een luisteraar naar het weerbericht door de radio op 3 Juli te Boston te horen krijgt: „Het zal morgen niet sneeuwen", dan zal hij vinden, dat deze mededeling hem al heel weinig informatie verschaft. Want hij kon dat al wel gissen; het is vrij onwaarschijnlijk dat het op 4 Juli in Boston sneeuwen zal. Maar wanneer hij de meteoroloog kent als een zeer betrouwbaar man en hij hoort deze zeggen: „Het zal morgen sneeuwen", dan zal hij dat beschouwen als een grote hoeveelheid informatie. Een mededeling bevat dus minder informatie, naarmate de ontvanger er méér van kan gissen, voorspellen.

CYBERNETICA
een nieuwe wetenschap

Voor de telecommunicatietechniek is dit feit van het hoogste belang. Omdat het voor haar zaak is haar kanalen niet onnodig te belasten. Bij onze gewone communicatie, de geschreven of gedrukte, bv., zijn wij zeer royaal en verkwistend. Dat heeft zijn voordeel. Wanneer wij in een gedrukte zin „fdeek" zien staan, zal het meestal niet moeilijk zijn, vast te stellen, dat het „breek" had moeten zijn. Maar gaan wij telegraferen, dan is het zaak op de dubbeltjes te passen. En dan gaan wij telegramstijl of een tevoren afgesproken code gebruiken om overbodigheden uit te sluiten.

Informatie meten

De informatietheorie heeft er zich op toegelegd, de „hoeveelheid informatie" te meten. Wil men een lengte meten, dan heeft men een lengte-eenheid nodig. Bij een oppervlakte een oppervlakte-eenheid enz. Wiener en Shannon hebben nu, bij definitie, een „eenheid van hoeveelheid informatie" gecreëerd. Zij verstaan daaronder „datgene, wat een beslissing geeft tussen twee even waarschijnlijke gebeurtenissen." Zo b.v. wanneer bij de buurman juist een kind geboren is en men stelt de vraag: „Wat is het?" Dan krijgt men bij het antwoord „een jongen" de eenheid van informatie, er van uitgaande, dat de waarschijnlijkheid in beide gevallen even groot is.

Men noemt deze eenheid één „bit" of „binit" informatie.

Wij zouden nu de informatietheorie — zoals het hoort in weinig woorden — dus kunnen aanduiden als de kunst, iets zo kort mogelijk te zeggen. De kunst dus, voor de informatie-ingenieur, om zo zuinig mogelijk te zijn me de getransporteerde „bits."

Het grote schrikbeeld voor de informatie-ingenieur is overtollig transport. Dat kost energie en geld. Nutteloos. Een voorbeeld van zijn problemen. Een enkel televisiebeeld bestaat uit meer dan een kwart millioen punten. Terwijl het lijn voor lijn afgetast wordt, moet voor ieder punt een bijzonder signaal uitgezonden worden. Heel dikwijls verandert de helderheidswaarde van bepaalde punten — de achtergrond bijvoorbeeld — in het geheel niet. Het zou nu veel eenvoudiger zijn, een code-signaal uit te zenden, dat „vijftig witte punten" betekent, dan het signaal „witte punt" vijftigmaal uit te zenden. Dit is één der problemen waaraan Norbert Wiener en zijn collega's arbeiden. Veel omvattend

Wij hebben hier slechts enkele zeer, zeer eenvoudige feiten omtrent de informatietheorie kunnen vertellen, die door de introductie er in van het uit de thermodynamica zo befaamde entropie-beginsel nog weer van gans andere kant benaderd kan worden en wel — parallel met die thermodynamica — als een wetenschap van statistische mathematica.

Doch het belangwekkende is vooral gelegen in het feit, dat de informatietheorie een enorm groot gebied omvat, ver uitreikend buiten het mathematisch en ook op dat van de taalwetenschap en de psychologie een rol speelt. En niet alleen — hoe revolutionnair daar ook haar rol is — op dat van telefonie, telegrafie, radar, radio, televisie, electronische rekenmachines enz.

Onbehaaglijke achtergrond

De onderzoekingen en studies op het terrein van de informatietheorie hebben een verrassend licht geworpen op allerhande sturingsprocessen, welke zich afspelen in levende organismen. In de kanalen van het zenuwstelsel. Dit verklaart, waarom bij voorbeeld ook een neuro-physioloog, die op de hoogte is van de zenuw- en hersenprocessen, met veel belangstelling van deze nieuwe ingenieurswetenschap kennis zal nemen. Evenals de psycholoog, de socioloog en de linguist dit doen.

De cyberneticus bouwt, in nabootsing van de menselijke verrichtingen, zijn electronische automatische systemen, zijn rekenmachines, vertaalmachines, en zijn robots. Hij is trots op zijn kunnen. Hij is er ook door geïmponeerd. Hij spreekt over de intelligentie van zijn machines, over hun „geheugen", hun „denken hun „ziek worden."

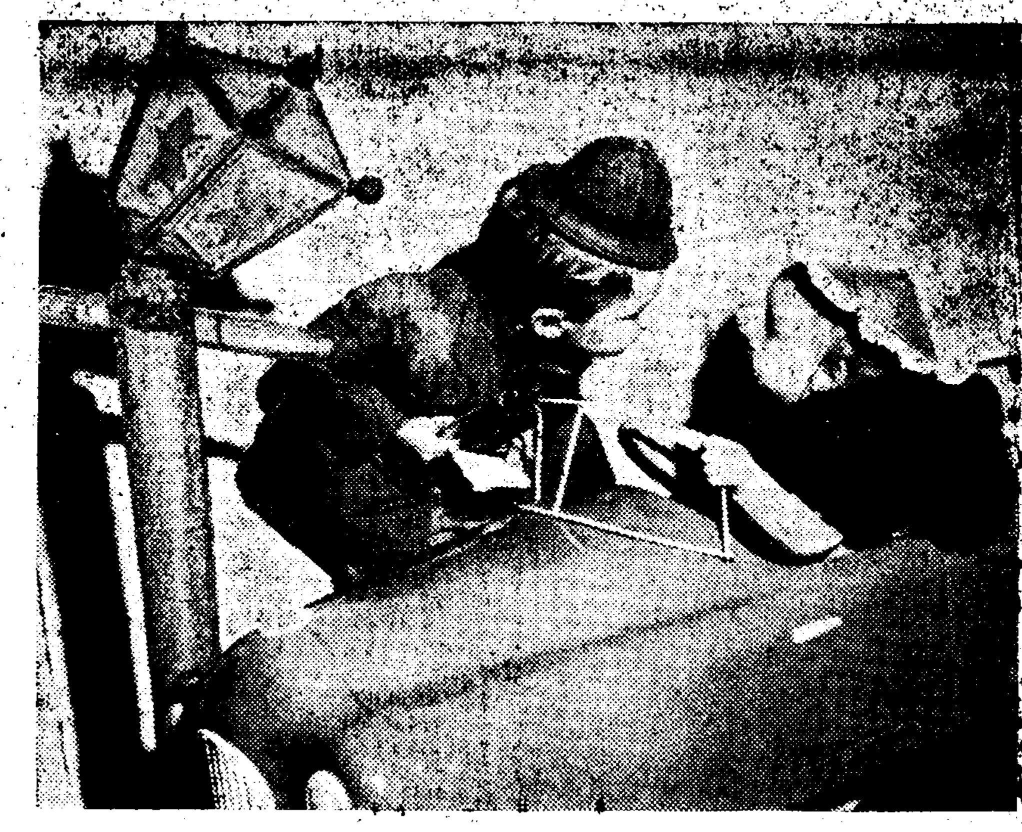
En ook hier weer de sonis wat onbehaaglijke achtergrond, wanneer het de schijn heeft, dat de jonge wetenschap, in haar jeugdig enthousiasme, er zich kennelijk in verheugt, de grens tussen leven en levenloos, tussen mens en machine, te kunnen vervagen, en wanneer deze spreekt, alsof de ziel een aantal mechanische automatismen — in inderdaad vernuftige technische systemen na te bootsen — niet zou te boven gaan. Wanneer zij de indruk schijnt te willen wekken, een voorloper en heraut te zijn van een nieuwe, komende aera van verlichte stofaanbidding, welke de geest „verneint" of devalueert.

Strop in zonder benen

Lincoln (Engeland). — De 28-jarige John Docherty werd ter dood veroordeeld. Hij heeft zijn vroegere verloofde Sybil How (24 jaar) vermoord, nadat deze de verloving had verbroken. Na zijn euveldaal wierp de man zich onder een trein en verloor hierdoor beide benen. Hij werd zorgvuldig verpleegd, kwam er weer boven op, om nu, zonder benen, zijn leven door de strop te verliezen.

Afgewezen

Dublin (Ierland). — Michael Cosgrave, broer van de Ierse minister van buitenlandse zaken, kneusde zijn rugwervels, toen hij als figurant bij het opnemen van een film, van een paard werd geworpen. Hij stelde een eis tot schadevergoeding in tegen de filmmaatschappij, maar deze werd door de rechtbank afgewezen. Het was niet bewezen, dat het ongeval geschiedde tengevolge van nalatigheid van de zijde van de filmmaatschappij.

„Heus agent, ik heb niet te snel gereden," schijnt dit kleine mevrouwtje te zeggen, „ik heb alleen die lantaarnpaal niet zien staan". Maar de politieman is onverbiddelijk, en de jeugdige automobiliste krijgt een bonnetje.

De grote buitenlandse afname heeft opde bloemenveiling van Aalsmeer een enorme drukte teweeg gebracht. De export overtreft verre de zendingen van vorige jaren. Vooral de vraag uit Engeland, Italië en Zweden is groot. Bovendien verstuurt men veel naar Amerika en Zuid-Afrika. De bloemen worden verpakt in grote dozen, klaar gemaakt voor verzending.

Zijn er ook brieven voor U bij?

Willemstad. — De onbestelbaar bevonden poststukken die door de post administratie geregistreerd werden, zijn de navolgende brieven:

A. Mederica Albus, A. Avilez, Francisco Abreu, Seberina Arrendall, Julia Margarita Antonia, Beatrix Albert, Marjorie Arendall.

B. M. Both, Eustace Boyce, D. Brams, Dick Blanken, Carnita Begga, Jan Baardse, Rafael Boudewijn, B.A. Browne, A.R. de Bos, P. van de Brink, R. van de Baan, Serafina Brild, Eileen Bostock, Lucille Brunder, Lucille Bunny, Paulina Bells.

C. Edmund Corner, Agata Cecilia, Rudy Carlos, Cecil Clarke, Gustavo Custard, Sabelita Cook, Alfred M. Concepcion, Alfred Chemaly, Enid Charles, Sila Celli, Idelma Cruden, Merry L. Coffie, Winston Chaudoin.

D. D.W. van Dam-van Hekendorp, J.W. Dekker, Alex Dantje, Adina Davis, Estebania Daniel, Jan Doedel, Lauronce David.

E. Irving Estelle, Silfred P. Emanuel, Charles B. Ellis, Lilian Eddie, V. Elisa, Paul Emanuel.

F. Hr. Fernandez, Herbinda de Federico.

G. Alfredo Graunique, Ebevnijen Gumbs, C. Gorsira, Carlos Gulu, Conceicao Pestana Garcia, Safarin Gonzales.

H. Juffr. Hortulanus, Elvira Hodge, E. Herbert, G.A. Hunt, M. Hosefa,

I. Thomas A. Isles.

J. Ena Jeffers, May Jandroep, Silvio Jansen, Edward de Young, Marie V. Joshua, A. Jessurun, Francisca Janga.

K. Merselita Kelly, Hr Kramer, Eddy A. Koeiman.

L. Ermando Liberia, Dr Lung Hing Wong, M.A. Lewis, W. Lew Jen Tay, Alex Liuew Jen Tay, Lulian D. Lugo, M. Leoter, Paulito Leito, Nora Louis, Fam. Lezer (3).

M. Elbert Murrell, Luis Arundon Moissaz, D. Monus, Perlina Mills, G.P. Meurs, Inez Mills, Walter Marchena, E. de Meer, Hilario Martes, Lucia Martes, Teresa Madura, Lucita Melfor, Gracita Marlin, Celia Marco, Juan Maduro.

N. P. Nicolaas, Crespo Nicolaas, Carolina Naar, P. Amador Nita (2), Clyde Nicholls, Pierre Nassy,

O. Christian Otto, Claris Obispo, Jeger Olsen.

P. Isaac Pincus, Remijia Plantijn, Swinda Pietersz.

R. Henry Romon, Y. Raphael, Bazil Roinson, M.M. Regina, Luis Lopez Ramirez, Juan Romero, Jesu Rojas, Evelyqn Rogers, Thomas Richardson, M. Rogar.

S. Rosarita Soleano, Herman Simmons, Manuel de Silva Goes, Lucille Smithen, Antonio Jose Costa da Silva, Sergia B. Schmidt, M. Schoor, B. v.d. Schaaf, Simon A. Schoop, D. Stammes, Marbella Steensma, Mr Sinclair, Jonathan Samuel, Catalina Streden, Mimitje Semerel.

T. C. de Trinidade, Linton Thomas.

V. J.P.J. Versteeg.

W. Cor van Willingen, Edmund Wharton, Maximo F. Wawo, E. Weder voort, Sydney Wildman (2), R. Albertina Wiels, Nicaela Wenklaar, E. Wong, J. Weber, Poenix White, Provisiones Wolters, Charles Watson.

Y. Sjord Ypma.

Z. Solorues Zuliana, Elsie Zaagland.

Drukwerken

A. Zachens Arrindell, D.L. Alfred, V. R. Alvarez, Miguel Alexander, E. de Arron.

B. Mevr. van Gelder v.d. Brugge(2), L. Barnett, Jospeh E. Branch, Kl. D. Bosman, C. M. Bakker, J.K. Baardse, J.A. Bonifastia.

C. H.A.Th. Cruden (2), Elrich Crichlen, Mr Chong Joe.

D. J.A. van Dijk, J. Dingman, W. Dunker, D. Daal, W.C.S. Duinker, W. Dunker.

E. Fam. Elisabeth.

F. Newind Friend, Bertha Fresco.

G. Earita Gibs, Conceicao Pestana Garcia, Mr and Mrs George, Owen Goncalves, W. v.d. Graaff(2), J.S. Gre newold.

H. F.M. Hulsing (2), D.W. van Dam va Hekendorp, Rupert Hyacinth, A. Hoppenbrouwers, Maria Hassell, Hindori.

I. Heli Martial Issoc, Jane Irish.

J. Fam. Jansen.

K. T.C. van de Kolk, Ch. M. Kisielwich.

L. H. Lobato, W. Lew, Agatha Lernar Elsa Lourens, Mr Loeson.

M. N. Mettes, Resa Molina, Sra Martina, Ramon A. Martina, C.A. Martinus, H. Merian.

N. Esrella Nahorst, J. van Nes.

O. Fam. Oisterwerf.

Q. Julia Quast.

R. Max H. Rach, Mercedes Roosburg Fam. P. Rigot (2), F. Reina, M. Regina, Mable Rach, G. Rooverst.

S. J.J. Stam, Emilio Susana, M. Dud Scheltama, Hermine Sankar, Ri Siem Kie Sang(2), N. v.d. Stroo Hallor Stewart, P. V. Sjiem Fat.

V. L.H. Vredenbregt, Sade Viebel, van de Vooren.

W. E. Wildman, J. Weber, J. Westerken, H.N. de Windt, T.L. de Win Ezekiel Wendersey.

Afdeling Pakketpost

B. Antonio Colina Borregales.

E. L. Ellis.

M. Justina Merce, Gloria Mills.

S. Z.H. Smit.

Aangetekende stukken

A. V.R. Alvarez, Eusebio Andrea, Maria M. Angela, Abraham Aardroos Herman Ludwig Arduin.

B. A. Blijd, Hr van Boxtiel, A. Ber Jan de Boer, F.J. BIlindenburg, Ph. Broekman.

C. E. da Costa Gomez, H.R. Charles David Clara, Agencia „Cosmo" Benita Chatlein, C. Casper, Lucia Coffiel, Cyril Mc I. Clarke, Ve Clarke, Lawrence Charles Esq.

E. R. Saab Elyhage, L.R. Eustatius, Le Emanuel.

F. P.B.R. Fox, Enrique Fraay, B. Fernando.

G. Manuel Gouveia, C. Gruning, Th. A. Gill.

H. F.H.J. Huffner, C.F.B. Hellmun Aleandor Huerta, Victoria Hans Everette Holder, Sonia Lopez Henriquez.

I. Imperial Aerated Water Co.

J. Maria Josefa, Medardo Jansen, Julieta Juliana, J. Josefa.

K. C.J. Kooyman, Maria Koeiman.

L. Jose da Luz, H. Leito, Llewelly Lake, F. Lewis, Toribia Libian Leonora, L. Lindeborg.

M. J.P. Martina, Nehemiah Alexander Matthew, Johanita Mauricio, Alfredo Maduro, V. Mogen, Henrique de Mota e Nobrega, Felipe Mendez.

N. Samuel Neal, S. Nitta, Ana Isabel Nesbit.

O. Cesar Correia de Oliviera, Jos Nunes de Oliviera, S.C. Osenga Wilschu.

P. C.J.A. Polvliet, H. de Palm, L. Phillips, Edgar Perret Gentil, Olga Perez, Harry Louis Eduard Parker.

R. Francisco F. Regiest, Sergio Maduro Ramones, C.J. Rexwinkel, Amador Romero, J. C. Regina, Jose D. Rodriguez.

S. Antonio Shu-Tong, B.S. Scharbaai A.E. Samuel, J.B. Sintiago, Mati Salazar.

T. J. Thomassa, Tjoeng Tak Seun.

W. Ida A. Wolter, E. Willems, Juan Manuel D. de Windt.

Testament van een oude lieve dame

Bijna alle kinderen en ook vele volwassenen uit het 2.000 inwoners tellende dorpje Hoo St Werbergh in het Engelse graafschap Kent zijn genoemd in het merkwaardige testament van Mej. Emmeline Pye, die in Augustus van dit jaar in haar victoriaanse villa „Frugallyin" stierf.

Mej. Pye, die 95 jaar werd, liet 91.000 Britse ponden na.

En dit zijn sommige van haar beschikkingen:

— vijf shillings voor alle kinderen onder de vijftien jaar, die wonen in de straten rond haar huis.

— één sixpence-stuk voor alle kinderen, die op het ogenblik van haar overlijden op de plaatselijke school waren.

— vijf pond voor elke postbesteller, die in de laatste twee jaar van haar leven zijn dagelijkse ronde maakte en daarbij ook langs haar huis liep.

— vijf pond ook voor hen, die in die tijd in de buurt de kranten rondbrachten.

— één pond voor alke volwassen zanger en 10 shilling voor elke jongen en elk meisje, die lid waren van de twee plaatselijke kerkkoren.

— een som gelds om dekens aan te kopen, die met het aanstaande kerstfeest onder de parochianen moeten worden verdeeld en een bedrag om het dorpskerkhof op te knapen.

Miss Emmeline Pye zag graag dat daarvoor sneeuwballen zouden worden geplant....

Waarlijk, een lieve oude dame!

Victoria Station 4.30 uur

door

Cecil Roberts

59)

Je moet naar Londen teruggaan, Nikolas. Het gaat je daar goed."
om een glimlach op haar gelaat te voorschijn te brengen, maar het gelukte haar niet.

„Xenia! Xenia!" was alles wat Nikolas kon uitbrengen, met zijn ogen vol tranen en haar hand in de zijne.

Zij begon haastig over andere dingen en zei dat ze blij was, dat hij verblijf hield bij haar ouders. Weldra was de bezoektijd verstreken. Nikolas bukte zich over haar heen en kuste haar. Morgen zou hij terugkomen, beloofde hij. Haar ogen volgden hem door de zaal. Toen drukte zij haar gezicht in het kussen en schreide, schreide alsof het hart haar breken zou.

Op straat bleef Nikolas een ogenblik verbijsterd staan. Hij wist niet waar hij heen moest gaan. Nauwelijks was hij zich bewust wat hij deed of liet. Al de wondermooie plannen, die hij zich had gemaakt voor vandaag en de volgende maanden en jaren, betekenden thans niets meer.

Het was bijna zes uur, het tijdstip waarop de Atheners hun wandeling aanvangen in het Nationale Park. Hij liep door tot het Constitutionplein en bij het koninklijk paleis keek hij naar het monument voor de Onbekende Soldaat en naar de twee schildwachten, die daar on en neer liepen. Dit bekende schouwspel zou hem vanmorgen nog hebben doen beven van ontroering, doch thans keek hij ernaar zonder het te zien. Hij liep het park in en bij een bank, die uitzicht gaf op de berg Hymettus, ging hij zitten en verviel in droefgeestig gepeins.

„Wat nu?" vroeg hij zichzelf af. Zijn wereld lag verbrijzeld aan zijn voeten. Zijn hart werd gekweld door pijn bij de gedachte aan Xenia. Zij was zo lief, zelfs in deze hulpeloze toestand nog. Binnen een maand, hadden de dokters gezegd, zou zij weer rechtop kunnen zitten. Zij zou in staat zijn haar handen te gebruiken en zichzelf te verplaatsen in een rolstoel, maar nooit zou zij meer kunnen lopen — tenzij er een wonder gebeurde.

Het was hem onmogelijk zich Xenia voor te stellen als een verlamde. Zij was altijd zo vlug ter been geweest. Zij hield van dansen, en vermoeidheid kende zij niet, zelfs niet na het zwaarste werk in haar betrekking te hebben verricht. Hij herinnerde zich hoe snel zij was geweest, toen hij haar vijf jaar geleden op hun laatste uitgaansdag achterna had gezeten langs de berghelling in Daphni. Na die stoeipartij hadden zij samen in de schaduw gelegen van de pijnen en slaperig geluisterd naar een schaapherder, die op zijn fluit speelde.

Waarom plaagde hij zich eingenlijk met deze herinneringen? Het was veel beter voor zijn gemoedsrust als hij daar niet meer aan dacht. Hij stond op, liep tot aan de golvende huizenrij van de Zappeion en ging de boulevard langs, die voorbij de hoge bastions van de Acropolis voerde. Langzaam wandelend besteeg hij die tot aan de ijzeren hekken voor de propylaea. Daar ging hij zitten en keek op de stad neer, waarover een rode weerschijn lag in het rosse licht van de ondergaande zon. De luidruchtige stem van het stadsleven was hier slechts zwak hoorbaar.

Dit was de plek, waar hij voor het eerst met Xenia gezeten had. Zij waren een beetje schuw tegenover elkaar geweest, totdat hij haar in zijn jeugdige overmoed plotseling in zijn armen had genomen en gekust.

Dat alles was voorbij, voorgoed voorbij. Zij zou hier nooit meer komen, tenzij iemand haar naar boven droeg. Voortaan zou zij altijd iemand om zich heen moeten hebben, om haar te verzorgen. De droom van hun restaurant was in rook opgegaan. Hij kon thans beter naar Londen terugkeren, had zij gezegd. Hij had er geen bevestigend antwoord op gegeven. Hij wist, dat zij dat had gezegd om hem vrij te maken, nadat zij tot het inzicht was gekomen wat het voor hem betekende, dat zij waardeloos was als vrouw en als moeder.

Ja, hij kon naar Londen terugkeren. Men zou hem in Phaleron graag weer in betrekking nemen. Hij zou thans niet naar een vreemde stad gaan, die hem beangstigde. Hij was van Londen gaan houden en voelde er zich thuis. Hij had er vrienden en zelfs meer dan vrienden. Maria was er ook en zij hield van hem en bezat driehonderd pond en zou dolgraag een zaak met hem willen beginnen in Soho.

Die laatste gedachte liet hij evenwel verontwaardigd varen. Hij schaamde zich, dat hij aan zoiets zelfs maar had kunnen denken, terwijl de arme Xenia daar verlamd neerlag. Hoe zou alles toch geheel anders gelopen zijn, als dit ongeluk niet was gebeurd! En als het was gebeurd, nadat hij reeds met haar getrouwd was, welk een zware last zou hij dan zijn hele leven lang hebben meegesleept.

Deze gedachte gaf hem een schok. Als het ongeluk na hun trouwen was voorgevallen, zou het hem onmogelijk zijn geweest naar Londen terug te keren. Uit liefde voor haar zou hij alles zo flink mogelijk gedragen hebben. Hij stond plotseling op, alsof hem een denkbeeld ingevallen was, dat hem opwond. Juist, zo moest hij ook thans handelen — alsof Xenia zijn vrouw reeds was. Hij was dol op haar en hij had haar gevraagd op hem te willen wachten en dat had zij in het volste vertrouwen op zijn woord ook gedaan.

Het zweet brak hem uit, terwijl hij daar zo stond te peinzen in de warme avondlucht. Een kort ogenblik liet hij zijn blik dwalen over de wijde stad, die toegedekt lag onder de violette mantel van het avondlicht. Toen nam hij de terugtocht aan naar beneden. Zijn besluit was genomen en zijn hart was verlicht.

Achter de schoenmakerswerkplaats in de Hadrianstraat bevond zich een kleine pergola, waarover een wijnstok zijn ranken had gespreid. Het was hier, dat Nikolas in de koele avond Menelas Argyros en zijn vrouw aantrof. Hij zette zich bij hen, maar noch Menelas, noch zijn vrouw durfde met een enkel woord te zinspelen op zijn bezoek aan het ziekenhuis. Nikolas was zelf de eerste, die het zwijgen verbrak en toen spraken ook de beide oudjes hun hart uit. Hij kreeg een volledig verslag van de gebeurtenissen van die laatste vreselijke tien dagen te horen en ook hoe Xenia er met klem op had aangedrongen, dat hij nog voor zijn vertrek van Londen van alles op de hoogte zou worden gesteld.

„Wel, dan zou ik nog eerder gekomen zijn," zei Nikolas rustig. De oude vrouw keek hem aan. De schoenmaker trok aan zijn sigaar. En weer bleven zij zwijgen.

„Xenia schreef in haar laatste brief, dat de oude Kamenos in de Hermesstraat zijn restaurant wel zou willen verkopen Heeft hij dat nog altijd?" vroeg Nikolas eindelijk.

„Ik weet het niet, Nikolas. Maar waarom wou je dat weten?" informeerde Menelas, en hij nam de sigaar uit zijn mond.

„Ik geloof, dat daar nog wel iets van te maken zou zijn, als de prijs niet al te hoog is," antwoordde hij.

„Maar zou je dan niet liever teruggaan naar Londen, Nikolas, nu dat.... dat...." stotterde de oude man.

„Natuurlijk niet," zei Nikolas levendig. „Waarom zou ik dat doen? Xenia heeft immers haar hersens en handen nog? Zij kan wisselgeld teruggeven en de rekeningen bijhouden en evengoed schrijven, als toezicht houden op de zaak. En met een rolstoel zou zij heel goed in staat zijn zich te verplaatsen. U zult het zien, dat wij geld kunnen verdienen. En wie weet, of zij de een of andere dag niet in staat zal zijn weer te lopen. Wonderen gebeuren nog iedere dag. En de dokters van vandaag...."

Hier hield hij op. De oude vrouw was in tranen uitgebarsten. Hij keek haar aan en ging naar haar toe.

„Nou, moeder, wees nu niet zo overstuur," zei hij opgewekt, terwijl hij een arm om haar schouders sloeg. „Xenia zal het goed bij mij hebben, daar kunt u van op aan."

De oude vrouw greep zijn hand en drukte die snikkend tegen haar wang. Nikolas keek naar Menelas en Menelas keek naar Nikolas en rookte. Toen nam hij de sigaar uit zijn mond en zei: „Ja, moeder, Xenia zal het goed hebben bij Nikolas."

EINDE

Het nieuwste gevechtsvliegtuig van de Amerikaanse marine, de „Pogo", in volle vlucht. Dit is een afbeelding van de Convair XFY-I, welke zuiver verticaal kan opstijgen, horrizontale vluchten uitvoert en hierna weer rechtstandig landt. Het landingsgestel van dit vreemde toestel bevindt zich aan de uiteinden van de deltavormige vleugels.

Toneelvereniging „Asiento" viert vierde lustrum met opvoering van Shakespeare's „Driekoningenavond"

Emmastad. — Zoals wij reeds berichtten, zal de Toneelvereniging "Emmastad" ter gelegenheid van haar 20-jarig jubileum voor de eerste maal op Curaçao het blijspel „Driekoningenavond" van William Shakespeare opvoeren.

Regisseur Van Ulsen deelde ons hierover het volgende mede:

„Het staat vast, dat de allereerste voorstelling van „Driekoningen-avond" heeft plaats gevonden op 6 Januari van het jaar 1599 of 1600.

Nu, op 6 Januari van het jaar 1955, gaat op Curaçao de eerste voorstelling. Wij hebben dus te maken met een toneelstuk, dat ongeveer 350 jaar oud is.

Er bestaat bij vele mensen een intuïtieve vrees, wanneer zij de naam Shakespeare horen, dat de stukken die hij schreef stoffig en verouderd zijn. Deze gedachte is vaak zelfs een belemmering om zich van de waarheid te overtuigen.

Zo kan het simpele feit van onwetendheid er schuld aan zijn, dat men zij leven lang verstoken blijft van de oprechte vreugde en de diep-menselijke gevoelens die uit Shakespeare's omvangrijk oeuvre spreken.

„Driekoningenavond" of „Wat gij wilt" is één der meest sprankelende blijspelen. Het is vol ongecompliceerde levenslust en bruisende humor; het is verkwikkender en geeft meer ontspanning dan menig modern blijspel, terwijl het, de hoge leeftijd ten spijt, actueel is en recent. Het is het huidige schouwburgpubliek in deze moderne tijd van gejaagdheid en van schijn verdieping niet al te vaak gegund een zo totale ontspanning te ondergaan, als die, welke mogelijk is bij het beluisteren en aanschouwen van Shakespeare's teksten en scenes.

Waarin schuilt precies dat geniale, dat een man ruim drie eeuwen geleden al een brug wist te slaan naar onze tijd? Hoe is het mogelijk, dat zijn psychologische kennis toen al zo vergaand was, dat wij nu geboeid en gefascineerd zijn, toneelfiguren bewonderen?

Shakespeare hield van het leven, van de wereld, zoals die was!

Daarom begreep hij die zo goed en daarom vermocht hij, de ware kunstenaar, die zo rijk en helder te herscheppen!

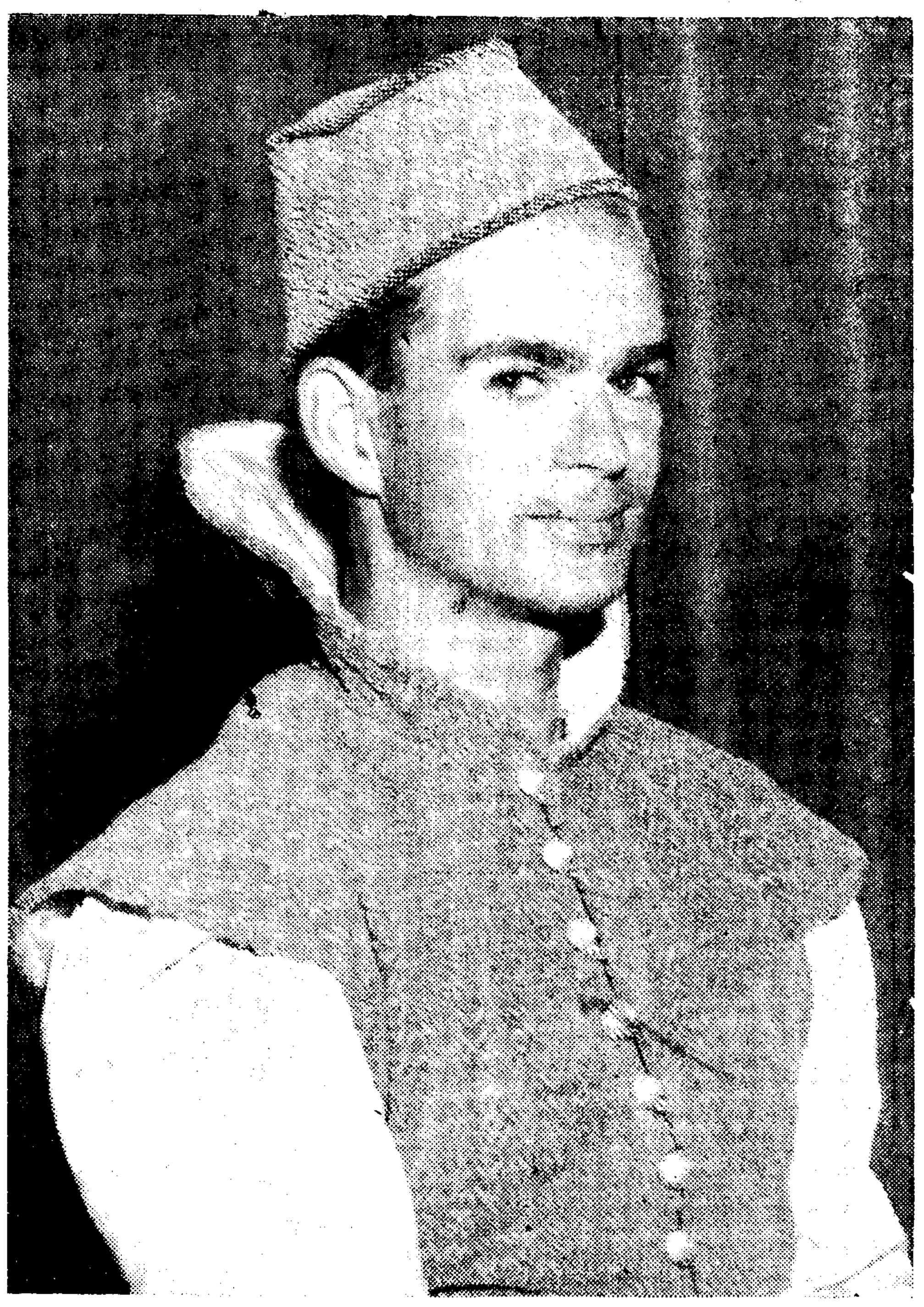
Shakespeare is speels en daarom schenkt hij ons zijn „Driekoningenavond"; zomaar een spel van vrolijke en poëtische invallen, ter viering van 6 Januari.

Hij voegt aan zijn titel toe: Of wat gij wilt, m.a.w. geef het maar een naam, noem het maar wat; wat gij wilt!

Zorgelozer en opgeruimder kan het niet, zelfs niet na driehonderd jaar!

En dan komen ze, de Hertogen en Jonkers, die verliefd en potsierlijk zijn, de Gravin, die melancholiek wegkwijnt vanwege de dood van haar broer, maar die o, zo gauw in haar stemming omslaat, als haar hart geraakt wordt. Het is een eindloze reeks van complotjes, intriguetjes, potsige kluchtscènes en verwarringen. Het is of Shakespeare heimelijk om een hoekje gluurt, met een veelzeggend glimlachje om zijn mond. De menselijke dwaasheid, die hij zo fijnzinnig en raak kan weergeven, werpt hij ons in alle mogelijke facetten voor de voeten. De wijn vloeit rijkelijk op Driekoningenavond, en hoe kan het anders, dat dan de waarheden en streken loskomen. En hoewel Shakespeare zijn stuk aan zijn eigen tijd gebonden heeft en het deed plaatsen in Illyrië (Italië-Griekenland, ongeveer), blijkt het tijd-en plaatsloos te zijn. Zet het maar ergens neer, geef het maar een stijl, het is van alle dag!...... Wat Gij Wilt!

Het getuigt van moed en overgave, dat de leden van de Toneelvereniging „Emmastad" het hebben aangedurfd, dit stuk tot een voorstelling te brengen. Met volledige, persoonlijke inzet is er aan het werkstuk geploeterd, met als doel voor ogen een zo eerlijk en verantwoord mogelijk resultaat. Zij strijken daarmee met de eer Shakespeare op Curaçao te hebben gebracht! Toneelspel is samenspel: zo zullen de spelers in hun eendracht de macht bezitten Driekoningenavond op zo feestelijke en waardige wijze te vieren en zij zullen U, geacht publiek, zoveel mogelijk in die vreugde laten delen."

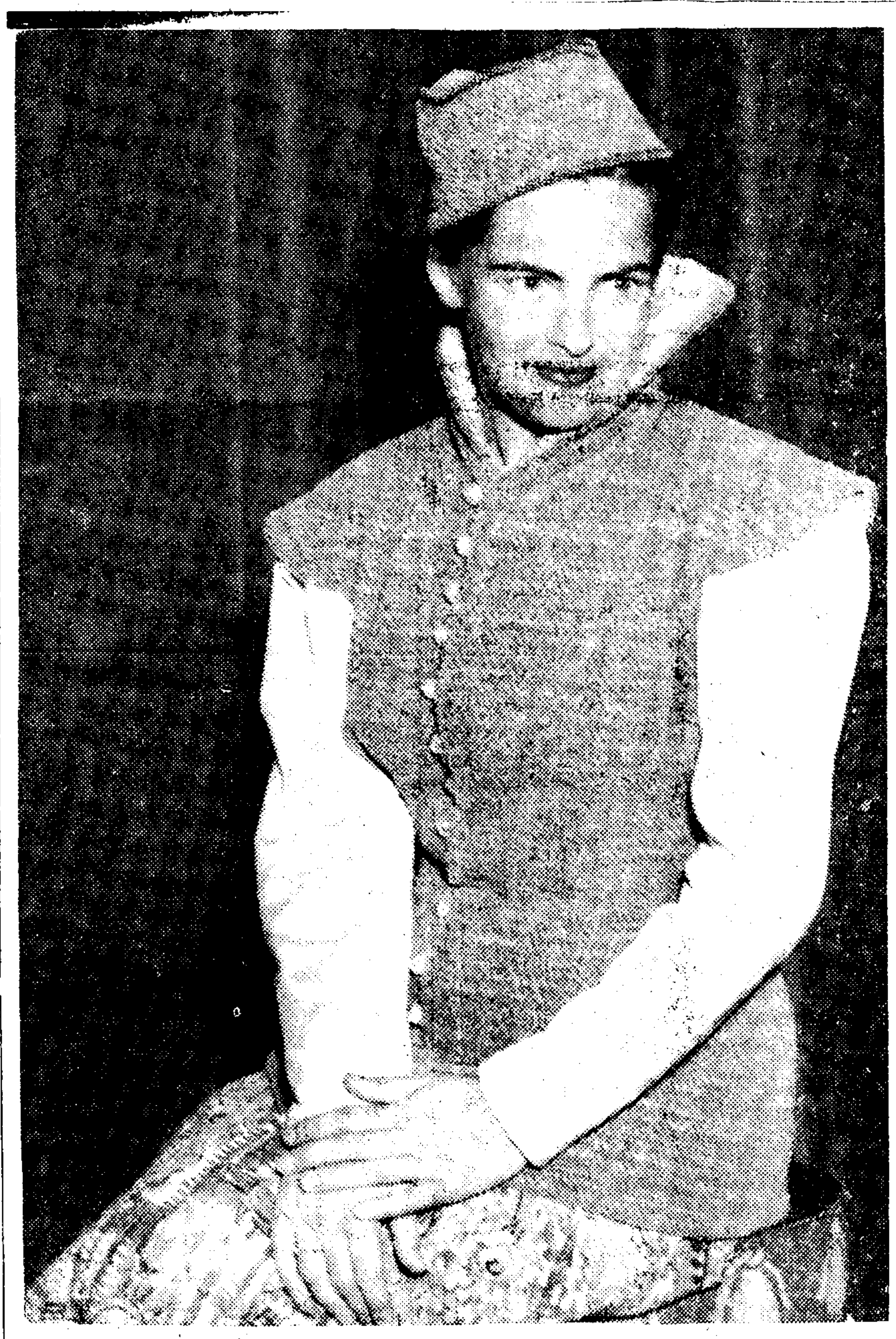
Henk van Ulsen in de rol van Sebastiaan, de tweelingbroer van Viola.

De opvoeringen vinden plaats op 6, 8 en 12 Januari 1955 in Sociëteit Asiento, waarvan uitsluitend de première alleen voor Shell-employé's toegankelijk zal zijn. Voor de beide andere voorstellingen is ruime introductie toegestaan, zodat geen van onze lezers van de mogelijkheid dit zeer bijzondere evenement bij te wonen, uitgesloten is.

De plaatsbespreking voor alle drie de avonden heeft plaats op Maandag, 3 Januari a.s., om 17.00 uur in Sociëteit Asiento, waarbij niet-Shell-employé's door hun Shell-kennissen of door het bij de plaatsbespreking aanwezige Sociëteitsbestuur kunnen worden geïntroduceerd.

Vrij eten

New York. — Tienduizenden voorbijgangers keken met verbazing naar de reclame op een restaurant: „De gehele dag vrij eten". En daarna liepen ze verder, zich gelukkig prijzend dat zij er niet ingelopen waren. Tweeduizend lieden wilden echter wel eens weten of de firma zich aan haar woord hield: ze kregen er de bevestiging van plus een maaltijd. Dit was de gedeeltelijk geslaagde openingsstunt van een nieuw eethuis.

Mevr. Gerrie Treuren in de rol van Viola, de tweelingzuster van Sebastiaan

29 December: Statuutdag

Gevangenen krijgen gratie

Willemstad. — De voorzitter van de Regeringsraad heeft zoals wij elders reeds schreven meegedeeld, dat de dag van morgen, 29 December 1954, een officiële feestdag zal zijn. Dit houdt dus in, dat Woensdag 29 December 1954 beschouwd zal worden als een Zondag.

De heer Jonckheer zeide, dat de Regeringsraad van mening is, dat de afkondiging van het Statuut voor het Koninkrijk der Nederlanden een gebeurtenis is met een zeer bijzonder karakter, waarvan de betekenis mogelijk nog eeuwenlang zal blijken. Deze afkondiging dient dan ook op waardige wijze gevierd te worden, temeer daar zij van grote betekenis is, niet alleen voor de Nederlandse Antillen, maar voor het gehele Koninkrijk.

Ter gelegenheid van de afkondiging van de Statuut heeft de Regeringsraad besloten de gevangenen in de Nederlandse Antillen een gedeeltelijke gratie te verlenen, welke neerkomt op het kwijtschelden van 1/5 van de straftijd tot een maximum van zes maanden.

De Curom over „Drie Koningenavond"

Willemstad. — De Curom heeft in haar programma voor de komende weken een drietal uitzendingen opgenomen, welke aan dit stuk zijn gewijd. De uitzendingen zullen plaats vinden op 30 December, 2 Januari en 1 Januari steeds om tien minuten voor half zeven. Op 30 December zal Wim Stokla regisseur Van Ulsen interviewen waarbij ter illustratie enkele scènes uit het blijspel door leden van het Emmastadtoneel zullen worden gebracht. Op 2 Januari zal de heer J. A. Th. de Boer een beschouwing over het stuk houden, terwijl op 4 Januari door Henk Van Ulsen een toelichting zal worden gegeven, wederom met enkele korte scènes geillustreerd.

De dodenrit

Wenen. — De chauffeur achter het stuur van een vrachtwagen stierf plotseling door een hartverlamming, maar de wagen reed meer dan een kilometer rustig over de weg. Daarna maakte hij een wending en kwam in het Donaukanaal terecht. De stroming was zo sterk, dat de wagen een heel stuk verder, na zes dagen zoeken pas gevonden werd.

ARUBA

Cabaretavond Mariniers

Oranjestad. — Gisteravond had in het Marinierskamp te Savaneta een cabaretavond plaats, die gegeven werd door de mariniers in samenwerking met het Comité Burgerij-Militairen. De organisatie lag in handen van de heer C. van Dam, die goed werk had verzet, vooral als men de korte tijd van voorbereiding in aanmerking neemt. Voor het O.S. & O. was vertegenwoordigd Lt. Thuis.

De heer van Dam leidde de avond in en de verschillende schetsjes en zangnummers volgden elkander vlot op. De heer Kemmink las een brief voor van de oude-commandant Dourlein, waarin hij allen een prettig Kerstfeest en Gelukkig Nieuwjaar toewenst. Goede zangers bleken op de planken de sergeants P. van Dien en A. Verouden, alsmede de heer T. Lopez, die de toehoorders aangenaam wisten bezig te houden.

Aan het eind van de avond dankte majoor Veenhuys en verzocht eenieder te blijven om toch ook van de dansvloer gebruik te maken. Dat de meesten aan dit verzoek gevolg gaven, spreekt wel vanzelf.

De saté's en croquetten van de mariniers beginnen zo langzamerhand wereldvermaardheid te krijgen. Men heeft zich uitstekend geamuseerd en daar ging het tenslotte om.

Gezaghebber weer thuis

Oranjestad. — De gezaghebber mr. L. C. Kwartsz arriveerde hedenmorgen uit Nederland op het Dakota vliegveld.

SURINAME

Intellectuele gelijkstelling

Paramaribo. — Sinds 7 December jl. bestaat er geen verschil meer in de kleding waarmede advocaten met en advocaten zonder de meestertitel in de rechtszalen en andere plaatsen moeten verschijnen. Door wijziging in een artikel van het „Advocaten Besluit" wordt aan de advocaten zonder de meestertitel vergund ook de bef en de barret te dragen.

Rassenonderscheid bij inenting

Johannesburg. — Volgend jaar zal in Zuid-Afrika een campagne beginnen om 2.500.000 kinderen tegen kinderverlamming te vaccineren. Alle blanke kinderen tot 15 jaar en alle niet-blanke kinderen tot 5 jaar worden behandeld.

Na de Verenigde Staten is Zuid-Afrika het tweede land, waar deze massale vaccinatie wordt toegepast.

Jordanië leent van Amerika

Amman. — Het Jordaanse kabinet heeft de voorwaarden aanvaard waarop Jordanië $ 5 millioen van de Verenigde Staten zal krijgen. Dit geld is bestemd voor de uitvoering van een Jordaans vijfjarenplan voor de economische ontwikkeling van het land.

BEKENDMAKING

De Gezaghebber van het Eilandgebied Curaçao, Plaatselijk Hoofd van Politie, maakt hierbij bekend dat in verband met de plechtige afkondiging van het Statuut door hem ontheffing wordt verleend voor het afsteken van vuurwerk op de openbare weg op 29 DECEMBER 1954.

Willemstad, 27 December 1954.

De Gezaghebber
Het Plaatselijk Hoofd
van Politie
M. P. GORSIRA

STATUUTAVOND

De SPKS doet hierbij een beroep op alle Surinamers om de ter gelegenheid van de afkondiging van het Statuut in de club JPF te houden bijeenkomst, waarbij namens de Surinaamse Landsregering een heildronk zal worden aangeboden, bij te wonen.

Op deze bijeenkomst zal het lid der Staten der Nederlandse Antillen H. L. BRAAM het woord voeren.

HET BESTUUR.

Belgische Rexistenleider Degrelle vertoeft toch in Spanje

Brussel. — De deelneming door de vroegere Rexistenleider Leon Degrelle te Madrid aan de zijde van enkele Spaanse ministers aan een manifestatie ter ere van vrijwilligers der Spaanse blauwe divisie, die aan het Oostfront heeft gestreden, heeft grote verontwaardiging gewekt in brede lagen der Belgische bevolking. Men wijst erop hoe de Spaanse regering sedert 1945 verscheidene malen plechtig heeft verklaard dat Degrelle zich niet in Spanje bevond — dit ondanks het feit dat verscheidene Belgen beweerden hem daar gezien te hebben — en er dus geen enkele aanleiding bestond hem uit te wijzen.

Men vindt het hier vooral ergerlijk dat Degrelle een interview heeft kunnen toestaan aan het weekblad „El Español", waarin hij de positie van Rex en zijn eigen houding tijdens de oorlog tracht te rechtvaardigen. De gewezen Rexistenleider verklaarde zich tijdens dit interview bereid naar België terug te keren, indien aan zijn proces de grootst mogelijke publiciteit gegeven zou worden.

Het Belgische katholieke kamerlid Behogne heeft thans besloten de minister van Buitenlandse Zaken, Spaak, na diens terugkeer uit Parijs, bij orde-motie een vraag te stellen in de Kamer over de aanwezigheid van de in België bij verstek ter dood veroordeelde Rexistenleider Leon Degrelle in Spanje — een uitlevering van Degrelle zal wel niet mogelijk zijn, omdat er tussen Spanje en België geen uitleveringsovereenkomst bestaat. Indien men om Degrelle te kunnen uitleveren een dergelijke overeenkomst wil aangaan, hetgeen hoogst onwaarschijnlijk is gezien de grote populariteit die hij in Spanje geniet, dan zou Spanje op grond daarvan namelijk ook de uitlevering kunnen eisen van Spaanse socialisten, die in België asylrecht genieten.

Op het zieke olifanten teen

Londen. — Kennelijk kwam hij terecht op de zere teen van de olifant: John Stopps, die bezig was olifanten uit te laden voor een circus, stapte zo'n kolos op de voet. En de olifant werd meteen zó nijdig dat hij de man oppakte, tegen een balustrade wierp, waarna mister Stopps met vijf gebroken ribben en een sleutelbeenbreuk naar het ziekenhuis moest worden vervoerd.

Brussel. — Aan de vrije universiteit van Brussel wordt in een nieuwe leergang voor de geleiding van ingenieurs, gespecialiseerd in kernphysica geopend. Voor deze leergang zijn speciale laboratoria ingericht, waar onder andere reeds verscheidene honderden kilogrammen zuiver uranium zijn vervaardigd.

Hierdoor delen wij U mede, dat onze Kantoren op 31 December a.s. na 12 uur 's middags voor het publiek

GESLOTEN ZULLEN ZIJN

ARUBA BANK N.V.
Oranjestad — San Nicolas

EDWARDS HENRIQUEZ & CO'S BANK N.V.
Willemstad

HOLLANDSCHE BANK-UNIE N.V.
Kantoor Willemstad
Kantoor Oranjestad
Agentschap San Nicolas

MADURO & CURIEL'S BANK N.V.
Willemstad

N.V. HANDELSBANK ARUBA
Oranjestad

De Oostenrijkers beginnen ongeduldig te worden

Van het wachten op een staatsverdrag

(Van onze Weense correspondent)

Oostenrijk kan nog zo onweerlegbare bewijzen leveren van economische stabilisatie, in de laatste tijd vertonen zich onmiskenbare sporen van onrust en ongeduld. Men schijnt namelijk in bepaalde kringen bang te zijn, dat Oostenrijk te veel met de gang van zaken in Duitsland in verband wordt gebracht en dat de toekomst van Oostenrijk nu definitief afhankelijk wordt gemaakt van de Duitse kwestie. Duidelijker uitgedrukt: men is weer bang voor de „Anschluss", zij het ook in een andere vorm, want nadat dit land zelf meer dan tien jaar lang met alle middelen gepoogd heeft om deze erfenis in eigen boezem uit te roeien, schijnen er van buiten weer nieuwe stromingen tot doorbraak te komen, die deze noodlotsgemeenschap als een voldongen feit veronderstellen — en dat gebeurt niet alleen in bepaalde Duitse kringen, maar ook en voornamelijk in het Kremlin. Men weet in Oostenrijk maar al te goed, dat Moskou dit zogenaamde gevaar met opzet vergroot en desnoods ondersteunt, om dan een argument of een voorwendsel te hebben voor het aanblijven van de bezetting.

„Die Furche" heeft ook critiek op de V.S.

Een eerste feit, waarmee de publieke opinie zich nog steeds bezig houdt, is de uitspraak geweest van de West-Duitse hoge raad voor administratief recht, die beslist heeft dat alle in Duitsland wonend Oostenrijkers, die in 1938 automatisch Duitse staatsburgers waren geworden, ook na 1945 Duitse staatsburgers zouden zijn gebleven. Ofschoon deze beslissing een zuiver juridisch en geen politiek karakter heeft (met het oog namelijk op de pensioensaanspraken), wordt zij door de Russische en vooral door de communistische pers uitgespeeld als een argument dat „men" in Duitsland de „Anschluss" nog als rechtsgeldig beschouwt. Nu hebben de Oostenrijkse regering en het parlement wel tegen deze zuiver juridische verklaring geprotesteerd en de aansluiting bij Duitsland als nul en van gener waarde verklaard, maar dit neemt toch niet weg, dat bepaalde kringen in oprechte en andere weer in gehuichelde onrust verkeren. Nu wil men van Bonn eveneens een dergelijke formele verklaring afdwingen en aangezien dat natuurlijk niet zo eenvoudig gaat, zien sommige ongeduldigen en kwaadwilligen daarin opnieuw een bewijs dat Duitsland geen zuivere bedoelingen koestert.

Ook het volgende geval is koren op de molen van de communisten. Kortgeleden is namelijk bekend geworden dat de tegenwoordige majoor van de Oostenrijkse gendarmerie, Kaes, in de Aprildagen van 1945 met de Russische strijdkrachten heeft onderhandeld en zodoende Wenen voor een langdurig beleg en voor zeer grote schade heeft behoed. Een sensationeel boulevardblad veroordeelde dit optreden als verraad aan de soldateneed, waartegenover de communistische pers dit gedrag prees als heldhaftig verzet. Er ontstond onrust en verwarring, vooral toen ook niet-communistische bladen het voor de verzetstrijders opnamen en daarop dadelijk als slippendragers van de communisten aan de kaak werden gesteld. De tegenstellingen worden namelijk in Oostenrijk zozeer op de spits gedreven, dat er schijnbaar slechts twee fronten mogelijk zijn, namelijk pro-Duits of anti-Duits, communist of kapitalist, Amerika of Rusland, Oost of West, terwijl men practisch geen kans meer open ziet voor een derde mogelijkheid en die luidt: noch het een noch het ander, maar Oostenrijk en Oostenrijk alleen.

Als verdediger van dit standpunt is nu het uiterst serieuze katholieke weekblad „Die Furche" opgetreden, met het gevolg dat het door bepaalde kringen wordt uitgekreten als wapenleverancier van het communisme. Nu heeft de communistische pers de uitlatingen van Die Furche inderdaad met instemming geciteerd en daaruit ten onrechte de conclusie getrokken dat er dus wel degelijk in Oostenrijk sympathie voor Duitsland en een Anschlussgevaar bestaat. De vraag is nu, of het katholieke blad in deze omstandigheden beter had kunnen zwijgen. Principieel gesproken geloven wij van niet, want iedereen kent de communistische tactiek, die desnoods de Bijbel citeert om het materialisme te verdedigen.

In deze atmosfeer van verwarring en onrust is de Oostenrijkse kanselier Raab op reis gegaan naar de Verenigde Staten. Ofschoon deze reis sinds lange tijd op het programma stond, wordt zij nu door hetzelfde katholieke weekblad als aanleiding genomen voor een tweede artikel, waaruit een groot ongeduld spreekt. Raab schijnt van dit artikel op de hoogte te zijn geweest, want kort voordat hij het vliegtuig besteeg, verklaarde hij nog dat Oostenrijk in de gegeven omstandigheden vooral één ding nodig had, namelijk geduld.

Die Furche is echter van andere mening; zij gaat zelfs nog een stap verder door te verklaren dat „Oostenrijk niet de gevangene is van Amerika en ook niet van de Sovjet-Unie, maar van de betrekkingen tussen deze twee reuzen" Met andere woorden: voor het uitblijven van het staatsverdrag zijn zowel Rusland als ook Amerika verantwoordelijk. Het blad suggereert niet alleen dat Amerika te weinig echte belangstelling voor Oostenrijk heeft, maar ook dat Washington de Oostenrijkse aangelegenheden beschouwt als een aanhangsel van de „German affairs". Ook laat het zich afkeurend uit over de Amerikaanse ambassadeur in Oostenrijk, die negen maanden afwezig is geweest om in Londen het Triëst-vraagstuk tot een oplossing te brengen, en het waagt zelfs de bewering dat men in Washington het Oostenrijkse probleem niet voldoende beheerst en vooral dat men het daar te veel met 't Duitse vraagstuk vereenzelvigt.

Eenzijdige voorstelling

Wij kennen deze felle toon van Die Furche niet van vroeger en wij ontkomen ook niet aan de indruk dat het blad de zaken wel zeer eenzijdig voorstelt. Het is namelijk bekend dat het State Department over een eigen afdeling „Austria" beschikt, met een aantal specialisten voor Oostenrijkse aangelegenheden. Dat de ambassadeur Thompson negen maanden lang in Londen aan de oplossing van het vraagstuk Triëst heeft gewerkt en wel met succes, is ook voor Oostenrijk van groot belang geweest, want daarmee werd Rusland een laatste wapen tegen de Oostenrijkse onafhankelijkheid uit de hand geslagen. Maar deze feiten zijn ook aan de redactie van Die Furche bekend, alleen is het bevreemdend dat zij dit alles over het hoofd ziet en een met sentiment geladen artikel tegen Amerika lanceert, terwijl 't weet waar de werkelijk schuldige gezocht moet worden. Die indruk wordt niet ongedaan gemaakt door de verklaring dat Oostenrijk dankbaar is voor de Amerikaanse hulp in de loop van de laatste jaren.

Uit alles blijkt echter dat men zelfs in de kringen van een katholiek en gematigd blad ongeduldig begint te worden en dat de redactie met opzet dit artikel heeft gelanceerd op de vooravond van Raab's vertrek naar de Verenigde Staten. Diens taak werd er beslist niet gemakkelijker op. Maar misschien heeft het artikel toch zijn nut, zij het ook niet op de eerste plaats voor Amerika, dan toch wel voor Oostenrijk, want het heeft in alle geval de publieke opinie wakker geroepen om zich niet bij een voorlopige oplossing neer te leggen. Dat gevaar is in Oostenrijk niet denkbeeldig, want er is bijna geen enkele Oostenrijker die aan de mogelijkheid van het staatsverdrag durft te geloven. Waarom zou dit echter onmogelijk zijn? Ook het vraagstuk Triëst werd na verloop van tien jaar opgelost, zelfs met instemming van Moskou.

Zolang Oostenrijk zelf aan zijn recht op onafhankelijkheid gelooft, is die mogelijkheid gegeven. Zo gezien heeft het artikel in Die Furche misschien toch zijn nut gehad en het bewijst daarmee tevens de stelling van Aristoteles, dat men soms langs een valse redenering toch tot een goede conclusie kan komen.

Frankrijk keurt het toetreden van W-Duitsland tot NAVO goed

Parijs. — De Franse Nationale Vergadering heeft het toetreden van West Duitsland tot de NAVO — een onderdeel van de Parijse accoorden — met 289 stemmen voor en 251 stemmen tegen goedgekeurd. Mendes France behaalde in het Marathondebat over de Parijse accoorden, dat 14 uren duurde tweemaal een overwinning in de Nationale Vergadering. Er werd eerst vanmorgen vroeg een einde aan de besprekingen gemaakt, toen besloten werd de uiteindelijke beslissing te laten afhangen van twee vertrouwens moties, waarover morgenochtend — Woensdag — zal worden gestemd.

De eerste overwinning was de goedkeuring van het toetreden van West Duitsland tot de NAVO: de tweede overwinning was het intrekken door zijn tegenstanders van moties, die het uitstel van de uitvoering der Parijse verdragen na de ratificatie beoogden, zulks met het oog op de voorgenomen onderhandelingen met de Sovjet Unie.

Toen de procedurekwesties moeilijkheden dreigden te weeg te brengen, diende Mendes France een nieuw wetsontwerp in, dat voorziet in de bewapening van West Duitsland en de opneming van dit land in de West Europese Unie. Dit nieuwe ontwerp kwam dus in de plaats van de tweede lezing van het gedeelte van de Parijse accoorden, dat betrekking heeft op de West Duitse bewapening en dat Vrijdag j.l. door de vergadering was verworpen. Over deze nieuwe ontwerpen zal Woensdag even na het middaguur (CT) in de vorm van een vertrouwensmotie worden gestemd. Daarna zal dan over de resterende gedeelten van de verdragen, die reeds afzonderlijk zijn goedgekeurd worden gestemd. Hieraan verbond Mendes France eveneens de vertrouwenskwestie.

De Saarprobleem zal niet van de rest van de verdragen worden gescheiden.

Uit Washington is bericht, dat president Eisenhower zijn voldoening uitte over de uitslag van het debat tot zover in de Franse Nationale Vergadering.

West Duitse regeringsfunctionarissen te Bonn toonden zich zeer verheugd toen bekend werd dat de Franse Nationale Vergadering instemde met het toetreden van West Duitsland tot de NAVO.

Waarnemers te Parijs noemden de gang van zaken een grote persoonlijke overwinning van Mendes France.

Miccosukees protesteren tegen schending van hun gebied

Miami. — De medicijnmannen van de enige Indianenstam, die nooit door de „bleekgezichten" is onderworpen, de Miccosukees, hebben op een bijeenkomst met Amerikaanse regeringsambtenaren geprotesteerd tegen het feit, dat verkenners van oliemaatschappijen en veeboeren doordringen in hun gebied de moerassteppen van Florida. Hun advocaten zeggen, dat de stam wettelijke aanspraak kan maken op een groot deel van Florida.

In Amerika Kerstweekeinde kost aan 500 mensen het leven

New York. — Het afgelopen Kerstweekeinde, dat van Vrijdagavond tot Zondagnacht een periode van 54 uur bestreek, heeft in de Verenigde Staten als gevolg van ongelukken aan ruim 500 mensen het leven gekost. Het verkeer op de weg bereikte een nieuw record met een tol van 387 mensenlevens. Drieenzestig mensen kwamen bij branden om en 60 andere door een verscheidenheid van ongelukken. Het vorige record voor de Kerstdagen werd in 1948 bereikt met 396 mensenlevens.

Astrologen voorspellen

Hamburg. — Sterrenkundigen te Hamburg zijn van mening, dat er in 1955 vrede in Europa zal zijn, maar dat een gewapend conflict over Formosa zal uitbreken, waarbij Groot Brittannië, de Verenigde Staten en China betrokken zullen zijn. De astrologen namen deel aan een traditionele discussie, die elk jaar om deze tijd door de Noordwestduitse radio-omroep wordt georganiseerd. Zij voorspelden voorts de oproeping van Duitse soldaten, de dood van een vooraanstaande Britse politicus en „dramatische gebeurtenissen rond Molotof".

Balbin op vrije voeten

Buenos Aires. — De voormalige candidaat voor het presidentschap van Argentinië, de radicale leider Ricardo Balbin, is vrijgelaten na een hechtenis van 48 uur wegens een handgemeen met de directeur der gevangenis in de stad Eva Perón. Balbin, die op bezoek bij zijn zoon was, protesteerde tegen de onzindelijke omstandigheden, die in de gevangenis zouden heersen. Hij werd ter plaatse gearresteerd en beschuldigd van laster tegen de president der republiek.

Amerikaanse kustvaart en olie vervoer

Londen. — De laatste weken is er goede seizoensvraag geweest voor het vervoer van olie in de Amerikaanse kustvaart. Dit heeft tot gevolg gehad, dat de tankvaarttarieven een scherp herstel te zien hebben gegeven en daarbij het hoogste niveau bereikten sedert bijna twee jaar.

Voor het vervoer van ruwe olie van Curaçao naar Engeland wordt thans 42/6 per ton betaald tegen slechts 26 per ton begin December. Het tarief voor het vervoer van de Perzische Golf af steeg in dezelfde periode van ongeveer 48/.— tot 68/.— In Juli bewogen de tarieven zich op het laagste punt na de oorlog. De reders moesten toen tarieven accepteren, die zelfs voor moderne schepen neerkwamen op een verlies van 500 pond sterling per reis.

Ondanks de hogere tarieven zijn vele reders niet geneigd zich te binden, omdat zij een verdere stijging verwachten. De stijging heeft de meest optimistische verwachtingen, welke een maand geleden werden uitgesproken, overtroffen. Sommige reders nemen aan, dat de markt thans haar topniveau voor de winter heeft bereikt.

De verbetering in de vrachten heeft er verder toe geleid, dat een groot aantal opgelegde schepen weer in de vaart zijn gekomen. In Juli bereikte de hoeveelheid opgelegde tonnage een recordstand van bijna 4 millioen ton d.w. of ongeveer 10% van de wereldtankvloot. Begin September was de hoeveelheid opgelegde tonnage bijna gehalveerd. Deze vermindering was slechts voor een klein gedeelte toe te schrijven aan het verbouwen van vrachtschepen of verschroting, terwijl bovendien de laatste zes maanden nog ongeveer 3 millioen ton aan nieuwe tanktonnage in de vaart kwam.

Shell gaat olie zoeken in Borneo

Londen. — De Shell Company heeft een begin gemaakt met de exploratiewerkzaamheden in Brits Noord-Borneo. Het gebied, waarin naar aardolie wordt gezocht, grenst aan het Britse protectoraat Broenei. Daar bevindt zich een veld van de Shell met een jaarlijkse productie van vijf millioen ton, dat het grootste op zichzelf staande producerende veld van het Britse gemenebest is. De Shell-concessie op Noord-Borneo is 2.500 vierkante kilometer groot.

Nog radioactief zeewater rondom Bikini

Tokio. — Het zeewater en het plankton in de buurt van het eiland Bikini zijn nog zo radioactief als gevolg van de Amerikaanse waterstofbomproeven in het begin van dit jaar, dat er nog niet gevist kan worden, aldus een bekendmaking van het Japanse visserij-instituut.

Aardverschuiving in Colombia

Bogotá. — Uit telefonische inlichtingen blijkt, dat zich in de omgeving van het plaatsje Carmen del Atrato in de Colombiaanse provincie Choco zich een aardverschuiving heeft voorgedaan, welke met overstromingen gepaard ging. Het water spoelde een school en andere gebouwen weg. Men vreest, dat 25 personen zijn omgekomen. Het dorp is volkomen geïsoleerd, waardoor het onmogelijk was nadere bijzonderheden te verkrijgen.

New Yorkse Beurs

New York. — Ondanks de gunstige berichten uit het bedrijfsleven was de stemming op de NY-effectenbeurs gisteren zwak, uitgaande van de industrials. Slechts de staalfondsen vormden aanvankelijk een vaste uitzondering. Bij het verdere verloop deden zich algemeen koersdalingen voor en de markt sloot gemakkelijk met verliezen tot meer dan $ 1.—.

Aantal verhandelde fondsen 1265; hoger 318; lager 713; onveranderd 216; aandelenomzet 2.770.000; obligatieomzet $ 4.630.000.

De koersen luiden:

American Tel and Tel	173 3/8
Anaconda	48 1/2
Bethlehem Steel	104 3/4
Dupont de Nemours	164 1/8
General Electric	45
General Motors	93 3/4
Int. Tel and Tel.	24 1/8
Kon. Petr. Mij.	69 7/8
Shell Oil	59
Standerd Oil of New Jersey	109
U.S. Steel	69 5/8

Emmastad

Telegram Afdeling:

Van 05.30 — 23.30 Kantoor tel. 2307
Van 23.30 — 05.30 J. Kokshoorn tel 2470

Personeel Afdeling:

Vanaf heden 12.00 t.m. Zaterdag 1 Januari 12.00 H. M. van Delden, tel. 5188 Commandeursweg 7.
Bij geen gehoor nadere inl. bij M. B. Lansink, tel. 4500 of tel. 2490

Materialen Afdeling:

Van 07.30 — 24.00 J. van Kampen tel. 4326

C.S.M.

Rederij:

G. de Rooy tel. 2076

Scheepsagentschap:

Van 07.30 — 23.00 kantoor tel. 2453/2551
Van 18.00 — 19.00 en van 23.00 — 07.30 W. Punt tel. 2269

Dok Afdeling:

Van 16.30 — 1.00 tel. 2276;
van 1.00 — 07.30 A. Voordenhout tel. ... 2932

THEATER ASIENTO:

„Arena"
Geen kinderen beneden 14 jaar.

GREEP UIT DE AETHER

CUROM (416.6 m.)

17.50 Kinderuitzending.
17.15 Apéritief
17.30 Gramophoonplaten
17.45 Cumpleaños Feliz
18.15 Boletin di Noticia
18.30 Nieuws
18.45 After dinner
19.00 Voor het slapen gaan
19.10 Zuid-Amerikaanse muziek
19.30 Wat de handel biedt
20.30 Muziek voor U
21.00 Symphonie in E gr. t. van Joseph Haydn,
21.30 Melodie en Rhythme
22.00 Dansmuziek
22.15 Nieuws en Sluiting.

HOYER (5.25 m)

18.00 Duitse wijsjes
18.15 Hollands kwartiertje
18.30 Antillaanse muziek
18.45 Noord amerikaanse muziek
19.00 Met de jarigen in de lucht
19.10 Praatje door Pater Brenneker
19.30 Hoorspel Un amor frente al distino.
19.45 Gevarieerde muziek
20.00 Surinaams kwartiertje
20.15 Gevarieerd programma
20.30 Hoorspel frente al pecado de ayer
20.45 Gevarieerd programma
22.00 Sluiting.

KELKBOOM

17.30 Kinderuurtje
18.03 Muziek
18.15 Voor de jarigen
18.30 Dinermuziek
19.00 Nieuws
19.15 Muziek
19.45 Nieuws
20.00 Muziek
20.15 El Pecado de ayer
20.30 Muziek
20.55 Nederlands Commentaar"
21.00 Programma verzorgd door Cultureel Centrum Aruba
22.00 Sluiting.

AVROS (19 m.)

19.15 Nieuwe gramofoonplaten
17.00 Voor de kinderen
17.45 Populaire melodieën
18.00 Reportage van de Kerstwijdingsavonden in het kampement.
18.30 Voor de jarigen op de Antillen
18.45 Nieuws
19.00 Rigoletto.
20.30 Advertenties
20.55 Nieuws
21.00 Sluiting.

P.C.J.

18.37 Opera-programma.
19.00 Nieuws.
19.17 Carrière in den vreemde.
19.32 Reportage.
19.37 Het Nederlands Solistenpodium.
19.55 Buitenlands weekoverzicht.
20.05 Intermezzo.
20.13 Persoverzicht.
20.20 Voor de West
20.51 Nieuws
20.55 Avondgebed:
20.58 Sluiting.